

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOŚCIAŃSKI

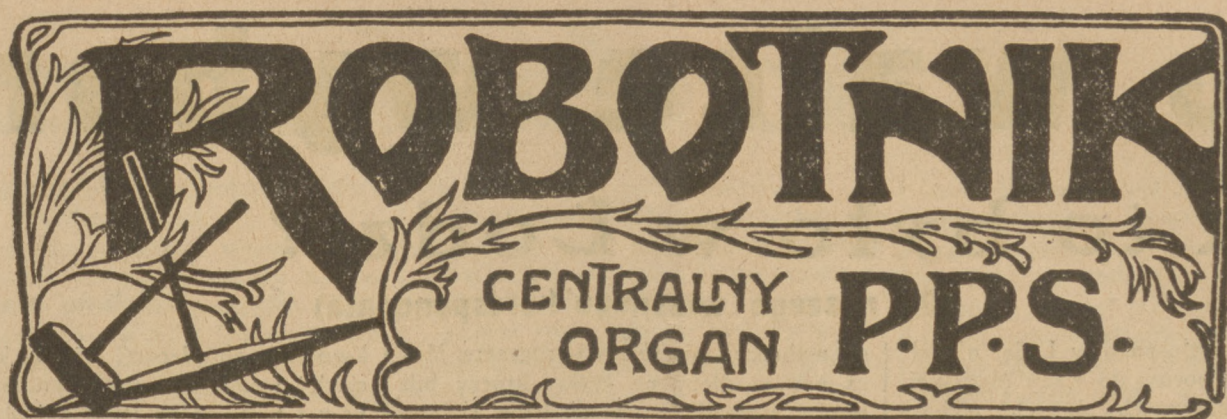
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-jej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Kulturtraeger

W przyszłym tygodniu zawitać ma do Warszawy z wizytą i odczytem minister propagandy Rzeszy Niemieckiej i najbliższy współpracownik Hitlera, Goebbels. Przyjeżdża on na zaproszenie... „Polskiej Ligi Intelktualnej” z gotowym odczytem o celach hitlerowskiej ideologii. Widocznie owa „Liga Intelktualna” jeszcze niezbyt dobrze orientuje się w „ideologii”, brunatnych koszul, skoro sprowadza sobie z zagranicy specjalnego wykładowcę, zresztą — przyznać trzeba, — nie byle kogo, bo jednego z twórców tej „ideologii”.

Prawdopodobnie naszych „intelektualistów” interesuje stanowisko hitlerowskich Niemiec nie tylko w dziedzinie zagadnień społecznych, ale również i politycznych czy kulturalnych. Na to ma dać odpowiedź czołowy mąż niemieckiej „elity umysłowej”, dr. Goebbels.

Niedługo przekonamy się, jak wygląda według Goebbelsa owa „ideologia”, która — sądzący — nie wymaga żadnych specjalnych odczytów i wyjaśnień, gdyż cały świat poznał ją aż nazbyt dokładnie z dotychczasowych rządów Hitlera i jego pomocników.

Nasz „oczekiwany gość” jest w Rządzie hitlerowskim niebyłąką figurą. On przecież kieruje propagandą, on sprawia, że o dzisiejszych Niemczech głośno jest w całym świecie. Wszystko, co wiedzą o Niemczech zarówno przedstawiciele wybranej rasy nordyckiej, jak i ludzie gorszego gatunku, zamieszkuje obie półkule, mógłby właściwie przypisać Goebbels sobie.

A świat dużo wie! Sprawa stosunku „ideologii” do demokracji i parlamentarizmu została dokładnie zilustrowana podpaleniem Reichstagu i długotrwałym procesem. Sam Goebbels odegrał w nim niepoślednią rolę, wygłaszając również coś w rodzaju odczytu przed sądem. Tam, co prawda, nie udało mu się przekonać trybunału o słuszności „ideologii” reprezentowanej przez siebie, a domagającej się kary śmierci na Dymitrowa i towarzyszy. Może w Polsce, trafi na wdzięczniejszych słuchaczy.

Największe zasługi położył jednak Goebbels w szerzeniu swej ideologii na polu kultury. Z jego inicjatywy urządzono widowisko, jakiego świat nie oglądał od czasów średniowiecza. Pamiętamy przecież ową manifestację „nordyckiej kultury”, polegającą na spalaniu publicznym dzieł Heinego, Mannów, Zweiga, Remarque'a i innych pisarzy, uważanych niewiedząmo dła czego, przez całą kulturalną ludzkość za wielkich artystów. Goebbelsa zasługą jest wypędzenie z granic Rzeszy muzyków, malarzy i aktorów, nie mogących wykazać się „bakaryjką”. Dlaczego taką drogę... szerzenia kultury wybrał nasz gość, tęsknie przez niektóre sfery oczekiwany, niewątpliwie dowiemy się z jego odczytu.

Do zakresu propagandy należą również sławne obozy koncentracyjne, naśladowane już i w innych, sąsiadujących z Rzeszą państwach. Nie warto wobec tego wspominać o „kulturalnych” wyczynach SA i SS, o sześciomiesięcznych dzieciach, posiadających swój własny numer w celach więziennych. To wszystko znane jest w całej Europie.

Minister propagandy może się również pochwalić osiągnięciami mebiwałych sukcesów w dziedzinie „likwidacji walki klas”. Pod rządami Hitlera i Goebbelsa robotnicy nie strajkują, nie upominają się o podwyżkę zarobków, nie narzekają na niesprawiedliwy podział dóbr. Nietylko przestali „zazdrościć” fabrykantom i ban-

kierom futer, samochodów i brylantów, ale nawet uprosili ich, by zechcieli kierować robotniczymi związkami zawodowymi. Goebbels opowie nam, jak udało mu się skłonić kapitalistów do bezinteresownej pracy dla dobra robotników.

Wielbiciele hitlerizmu będą więc mogli wiele skorzystać z odczytu Goebbelsa. Może nawet nasze sfery oficjalne nauczą się prowadzenia racjonalnej propagandy zagranicą. Nasz „drogi gość” gotów jest udzielić kilku fachowych wskazówek.

A jeśli ktoś zapyta, jaki jest stosunek Rządu Hitlera i samego Goebbelsa do Polski, to i wówczas prelegent będzie miał gotową odpowiedź. Wystarczy, gdy powoła się na swój tajny okólnik, wydany w ub. roku do

niemieckich dyplomatów, akredytowanych zagranicą, w którym przypomniał o woli Rządu niemieckiego o debrania Pomorza i Śląska, o asygnowaniu funduszy na przekupywanie prasy w różnych krajach.

Warto więc będzie pójść na odczyt Goebbelsa. Nie trzeba nawet odstraszać się tem, że ów przedstawiciel „elity nordyckiej” przypomina kształtem nosa, tak znienawidzonych przez siebie Żydów.

Tylko pewnie trudno będzie o bilety wejścia, bo niewątpliwie nasze sfery oficjalne, afiszujące się ostatnio ze swą miłością do hitlerowców, tłumnie zjawiają się na odczyty tak wybitnego męża stanu.

W. CZ.

To nie pójdzie tak łatwo panowie faszyci

Z Roubaix donoszą, że w poniedziałek wieczorem doszło tam do poważnych zajeść na zgromadzeniu publicznym, na którym miał przemawiać poseł prawicowy Henriot znany ze swych wystąpień w sprawie Stawickiego, jeden z przywódców ruchu faszystowskiego we Francji.

Bojówki antyfaszystowskie obstawiły wejścia do sali, terroryzując wchodzących. Policja usiłowała usunąć bojówki, przyczem doszło do starć. Antyfaszyści użyli broni, wobec czego policja widziała się zmuszoną operować najpierw pałkami gumowymi, a potem bronią białą i pałą. Wywiązała się walka uliczna, w czasie której bojówkarze ustawili bary-

kady, które zdobywane były szturmem przez gwardię t. zw. ruchomą. Gdy policji wreszcie udało się przywrócić porządek, odbył się wiec, na którym Henriot przemawiał do 200 słuchaczy. Po zamknięciu zebrania demonstracje antyfaszystowskie powtórzyły się, przyczem policja musiała ponownie szarżować na tłum. Dopiero około północy zajeść zostały zlikwidowane. Ogólna liczba rannych wynosi przeszło 100 osób. (ATE.).

Depesze ag. ATE. podałyśmy w brzmieniu dosłownym, bo właśnie to brzmienie wykazuje, jak silny i zdecydowany jest odruch antyfaszystowski we Francji.

Proletariat St. Zjednoczonych w obliczu ciężkich walk

Sytuacja w przemyśle stalowym St. Zjednoczonych znacznie się zaostriżyła. Gubernator stanu Pensylwania, Pinchot, był przyjęty przez prez. Roosevelta, któremu złożył szczegółowe sprawozdanie.

Po opuszczeniu Białego Domu gubernator oświadczył dziennikarzom, że sytuacja jest bardzo poważna. Wybuch strajku powszechnego w przemyśle stalowym ma nastąpić w dniu 16 b. m. Władze przedsięwzięły daleko idące środki ostrożności. (ATE.).

Sprawa długów wojennych Nota Wielkiej Brytanii do St. Zjednoczonych

Z Waszyngtonu donoszą, że nota Rządu brytyjskiego w kwestii długów zredagowana jest w tonie kurtuazyjnym, lecz stanowczym. Nota zawiadamia Rząd amerykański, że Anglia nie uiszczy raty długu wojennego, płatnej w dniu 15 czerwca. Wznowienie spłaty długów musiałoby pociągnąć za sobą postawienie na porządku dziennym sprawy wiarygodności wojennych Anglii u innych państw europejskich, co z kolei doprowadziłoby do poważnych komplikacji i groziłoby zahamowaniem procesu uzdrowienia gospodarczego świata. Zawieszenie spłat nie oznacza jednak, że Rząd brytyjski uchyla się od wypełnienia swych zobowiązań finansowych. Anglia gotowa jest choćby natychmiast nawiązać z Ameryką rokowania w sprawie długów, o ile prez. Roosevelt uważa, że w chwili obecnej tego rodzaju rokowania mogłyby przynieść pozytywne wyniki. (ATE.).

Agencja Reutersa donosi z Waszyngtonu: jak słycać nota Rządu brytyjskiego nie wywołała w kołach rządowych Ameryki ani rozczarowania, ani zdziwienia.

Kuba w przededniu nowego zamachu stanu

Z Hawany donoszą, że sytuacja polityczna na Kubie zaostriża się w dalszym ciągu. Pogłoski o bliskim ustąpieniu prezydenta Mendiety kursują uporczywie w kołach miarodajnych.

Prezydent domaga się udzielenia mu nadzwyczajnych pełnomocnictw dla skutecznej walki z kołami wojskowymi, zmierzającymi do dyktatury. Istnieje szereg

Rada Ligi Narodów

Spór jugosłowiańsko-węgierski. Nawymyślali sobie wzajemnie i... sprawa spadła z porządku dziennego

Rada Ligi Narodów zajęła się wczoraj na publicznym posiedzeniu sprawą incydentów granicznych jugosłowiańsko-węgierskich, wniesioną przez Węgry.

Reprezentant Węgier przedstawił względy, które skłoniły jego Rząd do zwrócenia się do Ligi Narodów. Węgry pragną uniknąć konfliktu z Jugosławią. Nie chcą oskarżać, a jedynie szukać środków zaradczych, które pozwoliłyby usunąć trudności i incydenty na pograniczu jugosłowiańsko-węgierskim. Incydenty te pociągnęły za sobą w ciągu ostatnich kilku lat śmierć 15-tu osób. Z drugiej strony ludność węgierska w pasie pogranicznym natrafia na rozliczne trudności w swym życiu codziennym i jest poszkodowana gospodarczo.

Delegat jugosłowiański dał wyraz zdziwieniu swego Rządu, że w trakcie rokowań jugosłowiańsko-węgierskich, Rząd węgierski nagle wniósł sprawę do Ligi Narodów. Co się tyczy przyczyn incydentów delegat Jugosławii widzi je w akcji terrorystycznej przeciwjugosłowiańskiej, która ma swą siedzibę na Węgrzech. Od końca 1931 roku normalny system pograniczny nie może funkcjonować, gdyż strefa pograniczna stała się ziemią obiecaną dla osób, które pracują przeciwko porządkowi publicznemu w Jugosławii i przeciw jej integralności terytorialnej.

Zdaniem delegata Jugosławii, sytuacja może ulec naprawie tylko przez zmianę atmosfery. Węgry nie dotrzymały swych zobowiązań międzynarodowych, pozwalając na przygotowanie na swym terytorjum akcji terrorystycznej przeciw Państwu Jugosłowiańskiemu. Jugosławia była zmuszona uciec się do środków samoobrony, ale gotowa jest rozpocząć rokowania bezpośrednie z Węgrami w celu załatwienia tej sprawy.

Przewodniczący stwierdził zgodność poglądów obu rządów, że zagadnienie może być załatwione przez rokowania bezpośrednie. Rada ma nadzieję, że rokowania te doprowadzą rychło do porozumienia, wobec czego niema powodu rozpatrywać treści sprawy. (PAT).

Zwycięstwo Związku Klasowego w wyborach w „Pepege” w Grudziądzu

Związek Chemiczny otrzymał wszystkie mandaty

Dn. 4 b. m. odbyły się wybory do Wydziału Robotniczego firmy „Pepege”. Uprawionych do głosowania było 1500 osób. Zgłoszono 2 listy: lista Nr. 1 — Z. Z. Z., lista Nr. 2 — Związek Robotników Przemysłu Chemicznego.

Oddano głosów 1194. Z tego otrzyma-

ły: lista Nr. 1 — 92 głosów (słownie: dziewięćdziesiąt dwa!), lista nasza — 1094 głosów.

Wobec tego wszystkie mandaty — to znaczy 10-ciu członków i 2-uch zastępców — przypadły naszej liście.

Nowy Kartel będzie „zarabiał” na działwie szkolnej

Tak się jakoś dziwnie dzieje, że „sancja” walczy z kartelami, a jednocześnie umożliwia tworzenie nowych kartelów, zupełnie nie ustępujących swym towarzyszom w dziedzinie obdzierania obywateli.

Ministerjum Oświaty opracowało już rozporządzenie o normalizacji zeszytów szkolnych dla szkół powszechnych na terenie całej Polski. Zdawałoby się, że ową zarządzenie jest najzupełniej właściwym, gdyby za tem nie kryła się chęć szybkiego wzbogacenia się kilku jednostek kosztem szerokiej a ubogich mas.

Dotychczas istniało kilka rodzajów zeszytów szkolnych. Przeciętny zeszyt, ze średniego gatunku papieru kosztował 5 groszy, najwięcej jednak produkowano t. zw. „wiejskich zeszytów”, sprzedawanych po 2 i pół grosza za sztukę.

Ministerjum „znormalizowało” nietylko gatunek papieru i wymiary zeszytu, ale i jego cenę. Po wejściu w życie owego rozporządzenia, będziemy płacili 10

groszy za zeszyt. Tańszych gatunków nie będzie wolno produkować.

Z sumy, pobieranej za każdy zeszyt jeden grosz przeznaczony ma być na specjalny Fundusz Budowy szkół powszechnych. Społeczeństwo otrzyma ów grosz, w formie wybudowanych nowych szkół, a 3 lub 4 grosze od każdego zeszytu pójdzie do kieszeni spekulantów.

Nic więc dziwnego, że trzech największych producentów kajetów szkolnych tworzą kartel dla eksploatacji owoców ministerialnego rozporządzenia. Na prowincji już podzielono „sferę wpływów i zysków”, zaś dziś odbędzie się w Warszawie zebranie fabrykantów zeszytów, na którym utworzony zostanie kartel.

Członkowie kartelu mają wpłacać Funduszu Budowy Szkół pieniądze ryczałtowo zgóry, obrachunek następować ma co rok. Za to Rząd daje kartelowi monopol na wyrabianie zeszytów.

Kartel pobierać ma od swych członków kaucję w wysokości 70 proc. przewidywanych zysków i dopiero wówczas sprzedawać będzie papier na wyrób zeszytów. Pieniądze z owych 70 proc. zysków dzielone będą według ustalonego klucza.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że w Polsce jest przeszło 4 i pół miliona dzieci w wieku szkolnym i że każde dziecko zużywa w ciągu roku około 25 zeszytów, to — licząc tylko zarobek trzech groszy na każdym zeszytku, wówczas kartel będzie miał rocznie 3 miliony złotych dochodu nadzwyczajnego, nie licząc tych zysków, jakie zarabiali fabrykanci dotychczas, przy obecnych cenach zeszytów.

Może Ministerjum Oświaty powie nam, dlaczego tak „ułatwia” ludziom życie?

W.

Wiadomości z całego świata Krótkie depesze ze wszystkich stron

UCIECZKA BRUENINGA.

Agencja „Fournier” donosi, że pobyt b. kanclerza Brueninga w Londynie ma być polityczny. Jeden z przyjaciół b. kanclerza miał ostrzec go, że w najbliższych dniach ma on być aresztowany i osadzony w obozie koncentracyjnym, co skłoniło go do wyjazdu zagranicę. (ATE).

CESARSKI POGRZEB ADM. TOGO.

Z Tokio donoszą, że pogrzeb admirała Togo stał się wielką manifestacją narodową ku czci zmarłego bohatera. Uroczystości pogrzebowe przybrały rozmiar pogrzebu panującego i mogą być porównane jedynie z pogrzebem cesarza Jozshito w styczniu 1927 r.

Na wstępie odbyło się nabożeństwo w domu zmarłego, które rozpoczęło się we wczesnych godzinach rannych. Następnie trumnę przewieziono do świątyni wybudowanej z białego drzewa w parku Hibija, gdzie się rozpoczęły modły publiczne, które trwały przeszło 2 godziny. Wkońcu białą trumnę admirała Togo przeniesiono na cmentarz w Tama. W pogrzebie wzięły udział niezliczone tłumy, rekrutujące się ze wszystkich sfer społeczeństwa. (ATE).

ŚMIERĆ DZIWAKA.

Z San Jose donoszą o śmierci gubernatora stanu Kalifornia, Jamesa Rolpha. Zmarły był przed rokiem centrum zainteresowania opinii amerykańskiej, dzięki swemu stanowisku, zajętemu w sprawie lynchu. Gubernator wypowiedział się otwarcie za dopuszczeniem lynchu, co wywołało ogromne oburzenie w szerokich kołach opinii publicznej. (ATE).

PIORUN.

Z Madrytu donoszą, że w pobliżu Santander piorun zabił troje ludzi i ciężko ranił czworo dzieci. (ATE).

SPÓŹNIONE DESZCZE.

W zachodnich stanach Am. Poł., dotkniętych od dłuższego czasu klęską suszy, spadły deszcze, jednakże według opinii rolników jest już za późno, by deszcze te mogły wpłynąć na polepszenie zbiorów. Mimo opadów atmosferycznych, daje się jeszcze w szeregu stanów odczuć brak wody. (PAT).

ŚMIERĆ 350 RYBAKÓW.

Szalejąca kilka dni temu w zachodnich wybrzeżach Korei burza wyrządziła ogromne straty zarówno w materiale, jak i w ludziach, zatapiając przeszło 200 statków rybackich. Zginęło 350 rybaków. 1800 ocalało dzięki niezmiernie intensywnej, lecz bardzo ciężkiej akcji ratowniczej. (PAT).

ZDARZENIA NASZYCH CZASÓW.

Wiadomość o ogłoszeniu przez firmę amerykańską Woolwortha bojkotu towarów niemieckich wywołała na Śląsku niemieckim żywy odruch. Onegdaj w godzinach wieczornych tłum, zebrany przed filią wrocławską Woolwortha, manifestował przeciw akcji bojkotowej, wznosząc okrzyki antyżydowskie.

Parę osób pobito. Policja nie dopuściła do dalszych wykroczeń. Filia wrocławska domu towarowego Woolwortha ogłosiła we wczorajszych pismach poran nych, iż jest firmą aryjską i nie ma nic wspólnego z akcją bojkotową centrali amerykańskiej. (PAT).

Prawda o Austrii pod rządami Dollfussa

Ruch nielegalny

Wbrew pogłoskom, szerzonym rocznie, a powtarzanym bezgranicznie nawet przez niektóre pisma socjalistyczne, jak londyński „New Leader”, organ Niezależnej Partii Pracy, stojącej zresztą dzisiaj poza nawiasem Międzynarodówki Socjalistycznej, — ŻADNEGO ROZŁAMU W AUSTRIACKIM NIELEGALNYM RUCHU SOCJALISTYCZNYM NIEMA. Grupki dawnej opozycji wewnętrznej — partyjnej, które informowały redakcję „New Leader” o swoim odrębnym istnieniu, nie mają najmniejszego znaczenia w życiu rzeczywistym. Nikt nie odpowiedział na przedmiotowej „opozycji lewicowej” nie zmierzając do rozłamu; problemów spornych w kraju, w robocie nielegalnej nikt nie potrafił stworzyć, nawet sztucznie. Solidarność mas robotniczych jest wręcz imponująca.

Dzielo Socjalnej Demokracji Austrii nie poszło na marne. Przyznał to świąt „sam” minister

Po walce wyborczej Jak to było w Łodzi?

(Od naszego własnego korespondenta)

W sobotę ogłoszono w Łodzi oficjalny wynik wyborów do Rady Miejskiej. Z opublikowanych danych wyborczych wynika, że:

Endecja „przyznano” 39 mandatów, „Sanacji” — 10 mandatów, Liście Socjalistycznej — 7 mandatów, Żydom „sanacyjnym” — 10 mand., Sjonistom — 4 mandaty, Poalei-Sjon lewicy — 1 mandat, Niemcom-mieszczanom — 1 mandat. Pod względem ilości „otrzymanych” mandatów stoimy na 4 miejscu. Nieco inaczej przedstawia się kolejność pod względem ilości otrzymanych głosów.

Endecja otrzymała 99.000 głosów, Lista Socjalistyczna — 28.000 głosów, „Sanacja” — 26.000 głosów, Żydzi „sanacyjni” — 20.000 głosów, Niemcy — 17.000 głosów, Sjonisci — 11.000 głosów, Poalei-Sjon Lew. — 3.000 głosów.

Aby nie było nieporozumień — stwierdzamy, że cyfry wyżej podane zestawiliśmy na podstawie raportów naszych mężów zaufania, i taki wynik głosowania podaliśmy prasie łódzkiej 27 maja w nocy.

Wynik tylko tyle, że głosów „sanacyjnych” przybywało codziennie, i już dziś „sanatorzy” „dociągają” do 30.000 głosów.

Jeśli chodzi o naszą listę, to nie wliczyliśmy głosów urzędowych, które padły na nas, ale były z innych okręgów wyborczych. Gdybyśmy te głosy dodali, śmiało możemy przyjąć liczbę głosów socjalistycznych na 30.000.

Z tego wynika, że ilości zdobytych mandatów nie można mierzyć sumą zdobytych głosów.

O ile przeciętnie wypada na 1 mandat endecki 2.500 głosów, na 1 mandat „sanacyjny” — 2.900 głosów, na 1 mandat żydowski — 2.000 głosów, to na nasz mandat potrzeba aż 4.000 głosów.

Wynik wyborów łódzkich odbił się głośnie echem w całym kraju. Sukces Str. Narodowego w największym mieście przemysłowym musi mieć swoje przyczyny społeczne.

Komu zabrala głosy endecja?

Endecja zabrała przedewszystkiem głosy „sanacji” i komunistom.

W r. 1930, przy wyborach sejmowych „jedynka” dostała 104.000, komuniści — 50.000, socjaliści — 25.000, endecy zaledwie parę tysięcy.

W obecnych wyborach 100.000 padło na endeków, na socjalistów ok. 30.000, na „jedynkę” — 26.000 + 20.000 głosów na listę Żydów „sanacyjnych” pośia Minberg.

Komuniści otrzymali obecnie około 10.000 głosów.

Z zestawienia tego wynika, że 55 tysięcy głosów stracili „sanatorzy”, komuniści stracili około 40.000, natomiast my utrzymaliśmy swoje głosy z r. 1930 z pewną nadwyżką.

W Łodzi zwyciężyli nacjonalistyczni wszelkich narodowości. Wśród Polaków — endecy, wśród Niemców — lista mieszczańska (hakatyści), wśród Żydów — ortodoksi.

Fala nacjonalizmu zalała wszelkie ha-

ła wyborcze, platformy i programy. Masz oddać głosy na tych, którzy bili sami i wzywały innych do bicia Żydów. Agitator endecki miał gotową, prostą i „skuteczną” receptę na wszelkie niedomaganie ludzkie. „Jest źle, bo wszędzie są Żydzi”.

Endecy obiecali dać wszystkim pracę i wysiedlić Żydów.

W Łodzi, gdzie Żydzi stanowią około 30 proc. ludności, gdzie cały przemysł i handel znajduje się prawie wyłącznie w rękach Żydów, przy obecnych rozmiarach bezrobocia i zubożenia drobno-mieszczaństwa, hasła endeków poparte ich „opozycyjnym” stanowiskiem wobec „sanacji” i dość agresywnymi wystąpieniami ulicznymi dały swoje wyniki.

Do spopularyzowania hasła endeków przyczyniły się zajścia pomiędzy „Obwiesplakami” a policją w dniu 3 maja r. b. w katedrze oraz aresztowanie działaczy endeków przed samymi wyborami.

Endecja uruchomiła ogromny aparat wyborczy z nakładem olbrzymich sum pieniężnych.

Od kilku tygodni miały w Łodzi miejsce wypadki bicia Żydów przez endeków i „kolorowe” koszałki. Robiono to dla podniesienia nastroju. W przeddzień wyborów puszczono wiadomość, że „Żydzi zamordowali dwóch Polaków”. Wiadomości te rozpowszechniali agitatorzy endecy w kościołach i 27 maja widzieliśmy ludzi śpieszących z kościoła wprost do urny z kartką „obozu Narodowego”.

Przed rokiem, po wypadkach stosowania terroru wobec Żydów w Niemczech hitlerowskich, członkowie nacjonalistycznych organizacji żydowskich w Łodzi zdemolowali gimnazjum niemieckie przy al. Kościuszki, wybito szyby w kilku sklepach niemieckich, rozbito lokal redakcji hakatystycznej gazety „Freie Presse” a nawet dokonano napaści na dziennik socjalistyczny „Łódzki Volkszeitung”.

Do wyborów obecnych mieszczaństwo niemieckie poszło z hasłem jednolitego „Frontu niemieckiego” będącego odpowiedzią za wypadki zeszłoroczne.

Zebrał 17 tysięcy głosów w stosunku do 7.000 z lat poprzednich.

Ortodoksi i inne nacjonalistyczne organizacje żydowskie wezwwały wyborców do głosowania na swoją listę wspólną z „jedynką”, wskazywały, że jedyną odpowiedzią społeczeństwa żydowskiego na hece endeckie i innych „kolorowych” koszałek może być tylko kościół, jednolity front Żydów, opierający się na silnej władzy „sanacji” wewnątrz kraju, która położy kres antysemickim awanturnom.

Żydzi „sanacyjni” dostali 10 mandatów.

Wybory 27 maja r. b. zdruzgotały zupełnie łódzką „sanację” razem z jej 199 organizacjami tworzącymi „Blok Wyborczy Pracy dla Samorządu”. Ze 104.000 głosów uzyskanych w r. 1930 spaść do 26.000, wówczas, gdy marzyło się o wię-

kszości i „obsadzono” już na „konferencjach” stanowiska prezydentów, ławników i t. d., to to istna katastrofa. Nic też nie było w tem nadzwyczajnego, że od poniedziałku rano zjeżdżały do Łodzi Komisje śledcze B. B. W. R., szukając winnych przegranych wyborów. Poszukiwania trwały, lista winowajców rosła, jak na drzewach, zapowiadano „rugi”, dymisje, przeniesienia i cały szereg zmian.

Wstyd po ogromnej przegranej był aż tak wielki, że postanowiono, aby prasa nie podawała faktycznych wyników wyborów. Wolno pisać o wszystkim, tylko nie o tem, że „jedynka” poniosła ogromną klęskę.

Sprzedajna prasa łódzka zaczęła „urabiać” opinię publiczną wiadomościami, że „sanacja” zdobyła jednak od 20. do 25 mandatów. Codziennie ilość mandatów podwyższano, aż panowie redaktorzy „stanęli” na 26 mandatach „sanacyjnych”. Jeśli do tych 26 mandatów dodamy ortodoksów i sjonistów, będziemy mieli „murowaną” większość na ogólną ilość 72 radnych.

Rachunek prosty! Tylko odwagi zabrakło „sanatorom”, aby ten „cud nad Łodzią” był przeprowadzony do końca.

W.

Zaniechanie wnoszenia protestów Przeciwko wyborom we Lwowie

Sposób przeprowadzenia wyborów samorządowych we Lwowie ma już ustaloną w Polsce opinię. Nagromadzone też bardzo dużo materiałów, dowodów nadużyć i faktów. Wedle ustawy przysługujące wyborcom prawo wnoszenia protestów do p. Wojewody we Lwowie przeciw sposobowi przeprowadzenia wyborów w dniu 27 maja. Termin wnoszenia protestów upływał dnia 6 czerwca.

Socjalistyczna organizacja wyborcza przygotowała już takie protesty; zebrała potrzebną ilość podpisów.

Ale w jednym okręgu wyborczym (XI), gdzie unieważniono wszystkie listy opozycyjne i uznano przeprowadzenie wyborów za dokonane bez głosowania, socjalistyczny komitet wyborczy wniósł protest przeciw unieważnieniu listy w tym okręgu w dniu 29 maja. (W tym dniu upływał termin).

Na 4 b. m. zostali wezwani do Starostwa Grodzkiego wszyscy podpisani na protestie (245 wyborców) i tam załatwiono się z nim w ten sposób, że prze-

W Kaliszu

Socjaliści mają 6891 głosów i 13 mandatów;

„sanacja” — 6.070 głosów i 14 mandatów

W Kaliszu zdarzyło się to samo, co w szeregu innych miast w wyborach do samorządów: socjaliści otrzymali więcej głosów, aniżeli „sanacja”, ale... mniej mandatów!

Lista „sanacyjna” otrzymała 6.070 głosów i 14 mandatów, natomiast lista socjalistyczna — 6.891 głosów i 13 mandatów.

W VI okręgu wyborczym przedstawiciele naszej listy wnieśli protest przeciwko wyborom, powołując się na sposób obliczania głosów przez Komisję Główną. Do protestu tego dołączone zostało zaprotokółowane oświadczenie przewodniczącego Komisji, sędziego Moszczeńskiego, który przyznał słusność pretensjom naszych przedstawicieli. Wraz z uznaniem tego protestu, P. P. S. otrzymała czternasty mandat i na miejsce p. Stępińskiego z B.B. wejdzie przewodniczący Związku Rob. Przem. Budowlanego, tow. Kwieciński.

Z listy naszej weszli do Rady Miejskiej tow. Rosiak, Cyrul, Wolf, Labacz, Moczułak, Stradomski, Marek, Cerekwicki, Jędraszak, Kowalski, Haus, Kwiatkowski, Lewandowski.

ważnie odprawiono ich z niczem pod pozorem, że się spóźnili na oznaczoną godzinę. To samo działo się podczas badania podpisów na listach kandydatów.

To postępowanie władz administracyjnych wobec obywateli, którzy w ramach obowiązujących ustaw pragną korzystać z przysługujących im praw, wskazuje, że wnoszenie protestów jest zupełnie bezcelowe. Protesty wyborcze przeciw w drodze instancji merytorycznej ma załatwić władza administracyjna, województwo.

Wobec takiego stanu rzeczy Okręgowy Komitet Robotniczy P. P. S. we Lwowie postanowił w dniu 4 b. m. zaniechać zupełnie wnoszenia dalszych protestów przeciw przeprowadzeniu wyborów samorządowych.

C. K. W.

Dalszy ciąg wczorajszego posiedzenia dziś o g. 12 w gmachu Z. Z. K.

Okazja nabycia taniej książki

od dn. 6.VI do dn. 16.VI 1934 r.

Asz S. Trylogia. (Petersburg, Warszawa, Moskwa)	10.—	— Jagnię w wilczej skórze	3.—
Bauer L. Jutro znowu wojna	—75	— Kochany łazik	3.—
Bieleńska K. Nullo i jego towarzysze	—50	— Kuglarz	3.—
Boccacio G. Dekameron z ilustracjami, w oprawie.	10.—	— Mooridius i S-ka	3.—
Burdecki F. Babel	—40	— Obcydus i Marka Ordeyna	3.—
Curwood J. Blyskawica	2.50	— Słowa Klementyny Wing	3.—
— Dolina ludzi milczących	2.50	— Stella Maris	3.—
— Na końcu świata	2.50	— Wesołe przygody Aristida Pujola	3.—
— Płonący las	2.50	— Złiska i zdaleka	3.—
— Śród Mormonów	2.50	Luckner F. Djabeł morski	2.—
— Steele z Królewskiej Konnej	2.50	Mann T. Jakóbowe historie	4.—
— Tajemnica Johna Keitha	2.50	Marks K. Kapitał, t. I	15.—
Danilowski G. Bandyci z P. P. S.	1.—	Nikolajewskij B. Azef	1.50
Dos Passos J. Manhattan Transfer	4.—	Ogniew M. Trzy wymiary	2.—
— Trzej żołnierze	2.50	Piniak B. Włoga wpada do morza Kaspiego	1.50
Erenburg I. 10 H. P.	2.50	Pliwier T. Cesarz odszedł, generałowie zostali	4.—
— Król zapalczywy	3.—	Roth J. Ucieczka bez kresu	2.—
Ewers H. H. Mrówki	3.—	— Zipper i jego ojciec	2.—
Fallada H. I cóż dalej szary człowiek?	4.—	Sheriff. Kres wędrowki	2.50
Farnol J. Na szerokiej drodze	1.50	Silone I. Fontamara	3.—
Fibich D. Czad życia	2.—	Sinclair U. Bostan, 4 tomy	6.—
Flaubert G. Szkoła serca	2.—	— Dżym Higgins	—70
Frey A. M. Apteczka polowa	2.—	— Król węgiel	3.—
Gaertner E. M. Świat twardych ludzi	4.—	— Mokra parada	3.—
Gibbs P. Na rozdrożu	4.—	— Nazywają mnie cieślą	—50
Gul R. General Bo. 2 tomy.	6.—	— Służba państwowa	3.—
Hemingway E. Pożegnanie z bronią	2.50	— Spekulant	3.—
Hugo W. Rok 93-ci, 3 tomy	1.—	— Stolica	3.—
Jasiński B. Pałę Paryż	2.50	Slonimski A. Moja podróż do Rosji	2.—
Kisch E. E. Oblicze Azji sowieckiej	3.—	Smedley, Kobieta sama	3.—
Klabund. Borgia — Asputin	2.—	Studnicki W. Zarys państw bałtyckich	2.—
Knickerbocker K. R. Niemcy na rozdrożu	1.50	Thomas A. Catherine zostaje żołnierzem	1.50
— Walka z czerwonym handlem	1.50	Tretjakow S. Den-Szi-Chua, 2 tomy	4.—
Krahelska H. Wspomnienia rewolucjonistów	4.—	Trockij L. Historia rewolucji rosyjskiej, 3 tomy	12.—
Kieiga brunatna	4.—	— Moje życie	3.—
Lazarusówna F. O Marysi sanitariuszce	—50	— Moje życie, opr.	5.—
Leitner M. Kobieta demaskuje świat	3.—	Uhlitz A. Bekart	2.50
Leonow L. Borsuki	2.50	Wassermann J. Moloch	1.50
Locke W. J. Jaffery	3.—	Wspomnienia legionowe, 2 tomy	4.—
		Zweig A. Spór o sierzanta Griszę	4.—

i wiele innych wydawnictw po cenach znacznie niższych do nabycia w

KSIEGARNI ROBOTNICZEJ

Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 20, P. K. O. 1228.

na prowincję wysyłamy po uprzednim nadesłaniu należności.

Problem młodych

Starsze pokolenie ze zgrozzeniem spo-
gląda na dzisiejszą młodzież; nie umie-
jąc często zdać sobie sprawy, dlaczego
o tak przelomowym okresie dziejowym,
jak obecny, nie widać młodzieży, nad-
ającej tempo odbywającym się przemianom.

Pospolitym stał się zarzut bezideowo-
ści, zblazowania lub przesporywania
u młodzieży.

Zarzuty te wydają mi się przesadzo-
ne i powierzchowne.

Pewna dezorientacja wprawdzie ist-
nieje, ale ma ona swoje głębokie przy-
czyny, jak to zobaczmy niżej.

Zorientowanie się w zagadnieniu u-
łatwi nam do pewnego stopnia ankietę
o zainteresowaniach młodzieży szkół
średnich, przeprowadzoną w r. 1932
przez M. W. R. i O. P. J. Dane ankiety
musimy brać z dużym zastrzeżeniem,
bo dają one obraz zainteresowań
młodzieży, pochodzącej przeważnie z
miast i przeważnie ze sfer mieszczań-
skich i drobniomieszczańskich. Temniej-
niej dostarczają one dużo materiału.

I tak, zagadnienia filozoficzne, po-
czątku, końca i celu świata interesują
70 — 85% młodzieży obojga płci w kl.
IV — VIII; 30% chłopców interesuje
się zagadnieniami politycznymi, ekono-
micznymi, społecznymi. Natomiast reli-
gię w kl. VII i VIII interesuje się za-
ledwie 7% (!).

Na pytanie „Jakie zagadnienia uwa-
żasz za najbardziej doniosłe dla całej
ludzkości?” — 70 — 84% z kl. IV —
VIII odpowiedziało, że zagadnienia po-
lityczne, — przyczem sprawa pacyfiz-
mu zajęła najwięcej miejsca; 30—40%
uważała, że zagadnienia ekonomiczne;
10 — 20% zagadnienia społeczne.

Młodzież domaga się wprowadzenia
do szkół zagadnień politycznych współ-
czesnych, wiadomości i zajęć prakty-
cznych, oraz zagadnień filozoficznych.
Pokrywają się z tem wypowiedzenia
wychowawców, którzy stwierdzają, że
młodzież pragnęłaby nie tylko teorety-
cznie wiedzieć pewne rzeczy, lecz sama
wywierać, konstruować, słowem „brać
udział w życiu”. Akademy, którzy rów-
nież wypowiedzieli się o swych cza-
sach szkolnych, żądają większego wy-
robienia życiowego w szkołach śred-
nich: prawa do zebrań, pogadanek, szer-
szego życia towarzyskiego i t. p.

Pęd do samodzielnej pracy przewija
się jaskrawą nicią poprzez wszystkie
wypowiedzi młodzieży, której ciąży ku-
ratela starszych, dająca się zresztą we
zwąki nie tylko na terenie szkół, ale czę-
sto i w życiu społecznym.

Ciekawym przyczynkiem do uczucio-
wego nastawienia młodzieży szkolnej
jest fakt, że większość z niej uważa
postać Tomasza Judyma z „Ludzi bezdo-
mnych” Żeromskiego, za najciekawszą.

A jak przedstawia się pod względem
zainteresowań młodzież robotnicza i
wiejska?

Nad młodzieżą pracującą wisi, jak
mieć Damoklesa, wieczna groźba re-
dukcyj. Czyż nie widzi ona społecznej
przyczyny niepewności swego losu?

A młodzież bezrobotna, czyżby ze
swej upakarzającej sytuacji, poczucia bez-
wartościowości swego istnienia, swej
zbędności na rynku pracy — nie wycią-
gnęła żadnych wniosków?

A młodzież chłopska, wobec której
rozgrywa się codziennie sceny egze-
kucji podatkowych, która widzi i ro-
zumie jak nikt może inny, tę odległość
między sobą a człowiekiem zamożnym,
„papem” — która umie się już nawet
buntować w obronie swej godności, —
czyż ta młodzież nie myśli społecznie?
Wystarczy pójść na parę dni na wieś,
aby zrozumieć, jakie morze nienawiści
do istniejącego ustroju i jakie zrozumi-
nienie powagi sytuacji panuje dziś na
wsi wśród młodych.

Coprawda ten stan umysłów nie prze-
jawia się w formie nie opanowanych
wybryków ani jako zachłystująca się
nierówna psychoza łatwego sugestio-
wania się ludźmi, słowami, hasłami —
ale tu tkwi odróżniająca właściwość

młodzieży wiejskiej i robotniczej, która
zawsze pozostaje realna.

Pomimo to, postępuje wyraźne kon-
centrowanie uwagi młodzieży na za-
gadnieniach przebudowy ustroju. Nad-
ciąga spokojna, niemniej jednak groźna
chmura, kryjąca gromy i błyskawice.

Pierwsze objawy przebudzenia się
młodzieży widzieliśmy 1 maja w tym
roku, kiedy to w pochodach prze-
wodziła młodzież.

Możemy z całą pewnością twierdzić,
że cała młodzież jest w dalszym ciągu
sobą. Ze się prawem młodości nie sprze-
niewierzyła. ŻYCIEM SPOŁECZNYM
SIĘ INTERESUJE, CHCE W NIEM
BRAĆ ŻYWY UDZIAŁ, WALCZY O
SWOJĄ SAMODZIELNOŚĆ.

Pozostaje więc jeszcze pytanie, na
które musimy znaleźć odpowiedź, brzmi
ono:

O ile młodzież interesuje się życiem
społecznym, o ile chce brać w niem
udział, to dlaczego dotychczas nie zde-
cydowała się; dlaczego nie stanęła ma-
sowo w szranki?

Przywykliśmy uważać młodzież za
światoburczą, przyjmującą niezwykle
krytycznie wszelkie dogmaty, stawiają-
cą sobie górne cele i palącą się do ich
realizowania. Wyobrażamy ją sobie, jak-
to, która miewa własne koncepcje
świata idealnie urządzonego. Skłonni
jesteśmy utrzymywać, że dotychczas
było to naturalnym, psychologicznym
przywilejem młodzieści!

Otóż tu właśnie sęk:

Młodzież bowiem dzisiejsza, niestety,
nie skorzystała z tego przywileju.

Nie mogła obalać żadnych dogma-
tów, bo żaden dogmat nie ostał się pod
wpływem wstrząsu, jakiego doznał ustrój
kapitałistyczny. Nie mogła sobie sta-
wiać żadnych celów, bo niema niczego
pewnego, trwałego, na czymby można
budować plany. Wszystko jest w ru-
chu! Coś się rozsypuje w gruz i coś

się staje — ale co? Niewiadomo.

Jedynie, co młodzieży pozostało, to
wyładować swój temperament w walce
o narzucone ideologie. O narzucony o-
braz świata idealnego.

Trzeba więc dokonać wyboru w po-
wodzi ideologii, reprezentowanych przez
różne organizacje.

A jest z czego wybierać: B. B. S., Cha-
decja, Endecja, Obóz Narod.-Radykalny,
Legion młodych, Zw. Mł. Demokratycz-
nej, Myśl Mocarstwowa, jakaś odmiana
hitlerowców polskich, N. P. R., i Witos,
z całą gamą ludowców, „sanacja”, troc-
kiści, komuniści...

A wszystko to — antykapitałistyczne.
Rozumie się, że tę mnogość „rewol-
ucjonistów” zawdzięczamy „PROWOKA-
CJI IDEOWEJ”, jak to ktoś słusznie o-
kreślił, — organizacje, szermujące anty-
kapitałistycznym frazesem a będące na
usługach klas rządzących i działające w
imię ich interesów!

Organizatorzy nowej „zubatowszczy-
zny” trafili dobrze. Poznać lwa po pa-
zurach. Ksenofanes, który 2500 lat temu
zarzykował twierdzenie, że bogów
tworzą ludzie na obraz i podobieństwo
własne, zakreślił temsamem granice
wyobraźni ludzkiej. Jak niemożliwym
jest wyobrażenie bóstwa o innych ce-
chach, niż te, które możemy spotkać na
ziemi, tak samo trudno dzisiejszej mło-
dzieży skonstruować sobie obraz świata
idealnego, do urzeczywistnienia którego
ma się dążyć, z innego tworzywa, niż to,
które ma dookoła siebie. I to wykorzy-
stuje prowokacja ideowa. Wygrwa ona

te czynniki psychiczne, które są ugrun-
towane w duszy młodzieży wieloletnim
duchowym oddziaływaniem burżuazji
dzięki jej potęgze gospodarczej, poprzez
siły tradycji, wpływy prasy, szkoły, ko-
ścioła, środowiska i t. p.

Nie zapominajmy, że SOCJALIZM,
waląc od wielu lat taranem krytyki w
kapitałistyczny ustrój, z konieczności
taktycznych musiał nieraz zacieierać o-

strość kątów swej ideologii. To też,
gdy uciekające z tonącego kapitałistycz-
nego okrętu szczyry, znalazły się obok
nas i były się wydierać „precz z kapita-
lizmem” powstał taki zamęt ideologicz-
ny, że niejeden stracił głowę. Owe „dro-
biazgi taktyczne” urosły do znaczenia
różnic zasadniczych, a niedosć mocne
akcentowanie ich i swobodny rozwój w
przeszłości o tyle zaważyły, że młodzież
łatwo uległa dezorientacji, o ile że przy
wyborze ideologii kierowała się kryte-
riami narzuconymi przez wspomniane
już wieloletnie oddziaływanie duchowe
burżuazji. Zresztą, nie możemy się dzi-
wić młodzieży. Panika w obozie klas po-
siadających sprawiła, że nawet w pro-
wokacji przebrano miarę. W związku z
wyczynami „kacerskimi” Zw. Pracy O-
bywatelskiej Kobiet i Legionu Młodych,
skarży się ks. J. Rostworowski:

„Trzeba, żeby u nas dochodziło i do-
szło w większej mierze niż dotychczas
do wyraźnego rozdziału obozów (p. m.)
Najwyższy czas po temu, by skończyła
się ta połowiczność, uprawiana dotąd
aż nazbyt często. Po jednej stronie
linii demarkacyjnej muszą się znaleźć
ci, co nie uznają i nie chcą chrześcijań-
stwa, po drugiej ci, co chcą naprawdę
wierzyć, bezwzględnie, po chrześcijań-
sku...”).

Nam oczywiście, w pierwszym rzędzie
zależy na wyklarowaniu się linii demar-
kacyjnej. I to w dużej mierze już się
dokonytuje. Robią to, wyzwalające się
z pod różnych kurateli, przodownicze
zastępy młodzieży.

I zdaje mi się, że walkę o oblicze świa-
ta rozegrają już między sobą młodzi.

Skutecznie przeciwstawiać się „pro-
wokacji ideowej” i skupić koło swych ha-
seł młodzież, może tylko obóz duży,
zwarty, aktywny, zwalczający bezlitośnie
każdą ostoję, każdy próg, za którym chce
umocnić swe panowanie klasowe, gasną-
cy świat.

EDWARD HRYNIEWICZ.

Przegląd prasy

WSZEDZIE JEDNAKOWI.

„Nasz Przegląd” pisze o sytuacji fi-
nansowej Niemiec, stojących już nad
brzegiem bankructwa. W tym samym
czasie, kiedy Niemcy nie płać zobowią-
zań, kiedy pokrycie obrotu banknotów
spadło poniżej 4 proc. — jak pisze
„Nasz Przegląd”:

„Przekonano się, iż dewizy odpływa-
ją z tego kraju nie tylko na zakup ma-
teriału wojennego, lecz i na odkupy-
wanie po nader niskiej cenie obligów
pożyczek niemieckich, czyli na sko-
rzystanie ze znacznego ich spadku w
kursie. Wreszcie przekonano się, że
wielu niemieckich eksporterów należa-
cych do warstwy uprzywilejowanej,
wywołując towar, zatrzymuje dewizy za-
granicą dla celów tezauryzacyjnych, bo
ci gębcze patryjczym sami nie mają
zaufania do reżimu, który pozornie za-
chłaja i popiera.”

Potwierdza się, iż wszędzie, we wszy-
stkich krajach i w wszystkich narodach,
ci, którzy najgłośniej krzyczą „ojczy-
zna”, „narod”, „państwo” przedewszyst-
kiem myślą o sobie i o swoich portfe-
lach.

ZAWODNE LEKARSTWO.

„Depsza” zamieściła artykuł dysku-
syjny inż. Br. Leliewela, który dowodzi,
że kryzys gospodarczy, jaki obecnie prze-
żywamy nie jest kryzysem konjunktur-
nym, lecz strukturalnym.

My, socjaliści, mówimy o tem już od
kilku lat i żądawać należy, że w sferach
mieszczańskich prawda ta zaczyna teraz
dopiero torować sobie drogę.

Ciekawą jest opinia inż. L. co do spo-
sobów zwalczania obu rodzajów kryzy-
sów. Kryzys konjunkturalny można zwal-
czyć przetworzeniem, t. j. tym środkiem,
który nam stale zaleca „sanacja” na o-
becny kryzys. Inż. L. uważa stosowanie
przetwarzania jako środka przeciw kryzy-
sowi strukturalnemu za samobójstwo i
pisze:

„Zupełnie czem innym są kryzysy
strukturalne. Czas między jednym i
drugim kryzysem strukturalnym mie-
rzy się setkami lat. Żadne życie
ludzkie nie trwa tak długo, abyby je-
den człowiek mógł widzieć dwa kryzy-
sy strukturalne. Z tego względu ludzie,
nie mający dobrze historii, uważają
taki kryzys za zwykły — konjunktural-
ny i chcą stosować do niego zwykłe le-
karstwo — przetwarzanie, co jest przy-
strukturalnym kryzysem samobójstwem.
Jeżeli przy kryzysie strukturalnym ste-
ry rządzące postawią tezę przetwarzania
i nie wprowadzą właściwych reform z
góry, to reformy te będą wprowadzone
z dołu zapomocą rewolucji. Tak było w
Anglii i we Francji w 18-em stuleciu.
Gdyby królowie Francji i Anglii stali
na wysokości swego zadania, to oswo-
bodziwszy włóścian, nie dopuściliby do
rewolucji. W Rosji Aleksander II był
rozumiejszy i w 1861-ym roku prze-
prowadził reformę z góry i tym spo-
sobem Rosja uniknęła w tym czasie
wstrząsów rewolucyjnych.”

Jeżeli chodzi o ścisłość historyczną, to
Aleksander II dzieło uwłaszczenia chło-
pów także nie wcześniej wprowadził w
życie, jak dopiero wtedy, gdy w central-
nej Rosji zaczęły dwory się palić. Natyle
jednak wozem, że odroczył załamanie
się caratu na 56 lat. Inni władcy wolą
czekać, aż dach nad głową się zapali.

JUŻ ŻĄDAJĄ.

Niedawno utworzone stronnictwo p.n.
„Zjednoczenie Chrześcijańskie - Społecz-
ne” powstałe z inicjatywy wiadomej i
z materiału, który oderwał się od Cha-
decji, w organie swoim „Katolicki Głos
Pracy” domaga się kategorycznie od rzą-
du oczyszczenia Legionu Młodych od nie-
pożądanych elementów, cofnięcia opieki
nad L. M. i t. d.

Na to „Zryw”, organ Legionu Młodych
okręgu lwowskiego odpowiada:

„Przedewszystkiem jak należy rozu-
mieć „my katolicki”, chyba sen. Mak-
symilian Thulie autor artykułu nie mó-
wił tu w imieniu ks. biskupów, piszą-
cych listy, ani w imieniu „katolików-
endeków”, ale rzecz naturalna w mie-
niem świeżo scementowanego, bo 7.V.
(w tym dniu „podpisano umowę”, jak
donosi „K. G. P. z 13.V.) „Zjednocze-
nia Chrześcijańskiego Społecznego”, a
więcej partii, która dopiero w tym
dniu wypowiedziała się pozytyw-
nie w stosunku do rządu Marszał-
ka. Ma to swoisty posmak, przyszli
7.V (termin wyborów do rady miejskiej
we Lwowie 27.V), a już żądają oczy-
szczenia obozu państwowego ze „szko-
dliwych elementów młodolęgowych”:
czas pięciu dni (7—13.V) naprawdę tro-
chę za krótką dla stawiania pytań w na-
grode... wątpliwej wartości pięciogro-
wej „współpracy”, czy tylko „pozytyw-
nego ustosunkowania się do rządów po-
majowych”.

Zapytujemy, po ilu dniach wyznawania
„ideologii” można już stawiać żądania?

x. y. z.

Kobiety-socjalistki

wobec zagadnień polskiego życia
i wobec własnych potrzeb organizacyjnych

Dzisiaj drukujemy dalsze uchwały X
Konferencji Kobiet P. P. S. Jedne z
nich dotyczą poszczególnych zagadnień
ogólnych, inne — zasadniczych spraw
organizacyjnych. (Red.).

Przeciw faszystom

W dniu 10 czerwca przypada 10-letnia
rocznica zamordowania Matteottiego.
Międzynarodówka Socjalistyczna wzywa
do uczczenia pamięci tego bohatera So-
cjalizmu, tego męczennika wolności. W
przeświadczeniu, że Matteotti nie ży-
czyłby sobie innej zemsty jak wyzwole-
nie od faszyzmu i zwycięstwo Socjali-
zmu, Międzynarodówka wzywa do walki
organizowany proletariatu.

Faszyzm rośnie w potęgę dzięki nę-
dzy mas, jest wyraźnym narzędziem ka-
pitałizmu dla obrony przywilejów klas
rządzących, uderza nie tylko w ustrój po-
lityczny i zdobywcę społeczne, ale
zniszcza wszystkie formy kultury my-
śli i uczuć. Rola Socjalizmu nie zmnie-
jsza się, ale przeciwnie wzrasta w miarę
niebezpieczeństwa zagrażającego klasie
robotniczej i całej ludzkości. Walka już
rozpoczęta, padają ofiary w Niemczech,
w Austrii, na Łotwie, w Bułgarii, na Li-
twie, w Rumunii, w Jugosławii, ale du-
cha nie zgnębia, bo chodzi o prawa
ludzkie, o prawo do życia, o wolność i
pokój!

Socjalistki polskie, ożywione głęboką
wiarą w słusność sprawy wyzwolenia
proletariatu, stwierdzają swoją gotowość
do walki, na wezwanie Międzynarodów-
ki w obronie swobód istniejących prze-
ciw zamachom reakcji, dążąc do zwycię-
stwa dla zaprowadzenia sprawiedli-
wości społecznej.

Kto nie chce niewoli, musi stanąć pod
Czerwonym Sztandarem!

Problemy wychowania i oświaty

Kobiety — socjalistki, uznając, że wy-
chowanie tworzy przyszłość narodu,
protestują przeciw skleralizowanemu
faszyzowaniu szkoły i obniżeniu jej po-
ziomu. Ponieważ wrogi nam ustrój ka-
pitałistyczny organizuje szkołę dla propa-
gowania swoich celów musimy wycho-
wywać swoje dzieci na bojowników o
lepsze jutro w domu w duchu socjali-
stycznym i w organizacjach społecznych,
poświęconych temu celowi, a więc w
Czerwonym Harcerstwie i R. T. P. D.

Niezależnie od tego winnyśmy wcho-
dzić do opiek szkolnych, aby walczyć
o prawa naszych dzieci i protestować
przeciw wszechwładzy kleru i naduży-
waniu władz szkolnych. Samokształce-
niem w organizacjach oświatowych, jak
TUR i kluby kobiet pracujących musi-
my się przygotować do roli matek i wy-
chowawczyń, walczących o nowe spo-
łeczne wychowanie, jako uświadomione
socjalistki.

Co to jest Masoneria?

O początkach wolnomularstwa, jego
tajemniczych obrzędach, celach, i dą-
żeniach krąży mnóstwo fantastycznych le-
gend, zacierających kontury prawdy.
Masoneria międzynarodowa ma w świe-
cie zarówno żarliwych obrońców, jak i
zaciętych wrogów, a są też pewne ugrupo-
wania polityczne, jak np. w Polsce
endecja, która z bałamuctw i plotek
„masonskich” kują sobie kapitalik agi-
tacyjny, dopatrując się „intrygi maso-
nów” nawet w zaćmieniu księżycy albo
w zarazie bydłowej.

Wydawcy „Wolnomularstwa w świe-
tle encyklopedyj” J., stojąc na stanowis-
ku zupełnej bezstronności i rzetelno-
ści, wzięli sobie za zadanie rozprosze-
nie — o ile to możliwe — oparów cięż-
kiego nonsensu, unoszących się u nas
oddawna wokół spraw masonerii, co po-
zwoliłoby „niewtajemniczonemu” śmie-
telnikowi poznać i zrozumieć charakter
i znaczenie instytucji, odgrywającej od
lat zgórą dwustu nie najnowszej, rolę
w historii rozwoju społeczeństw cy-
wilizowanych.

W rozdziale wstępnym wydawcy ksią-
żki słusznie m. in. przypomineli niewat-

pliwy wpływ wolnomularstwa na takie
wydarzenia historyczne, jak Deklaracja
Praw Człowieka lub — w Polsce — Kon-
stytucja 3-go Maja. By zagadnienie o-
świetlić należycie, wydawcy — zamiast
artykułów informacyjnych lub krytycz-
nych, pisanych ad hoc — zgromadzili w
książce szereg obszernych wyjątków z
najważniejszych dzieł encyklopedycz-
nych polskich i obcych, gdzie sprawy
masonerii omawiane są pod najrozmai-
szym kątem patrzenia. Obok więc wy-
jątków z dziełka St. Małachowskiego -
Łempickiego („Zarys historii wolnomu-
larstwa polskiego”), z Encyklopedyj Or-
gelbrandta, Trzaski, Ewerta i Micha-
łowskiego i Podręcznej Kościelnej, znajdu-
jemy tu wypisy z tak pomnikowych i po-
waga cieszących się wydawnictw, jak
Wielka Encyklopedia Larousse’a, Ency-
klopedia Meyera („Meyers Lexicon”),
„Encyclopaedia Britannica”, „Encyclo-
paedia Americana” — i inne. Pracowicie
i z naukową przedmiotowością zmonto-
wany tom uzupełniający dotychczas temat
statystyki, wykazy i bibliografia. Wyda-
wstwo, o którym tu piszemy, potrako-
wane tak poważnie i sumiennie, powin-
no się znaleźć w każdej większej biblio-
tece, — zwłaszcza że cena książki jest
stosunkowo niewysoka.

B. D.

WYTWORNE

SUKNIE I KOMPLETY
ORAZ **BLUZKI, SZLAFROKI I PYJAMY**
NA SEZON LETNI
POLECA FIRMA
FUKS I OKNOWSKI

NALEWKI 12 m. 7. TEL. 12-10-50.

CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

*) Wolnomularstwo w świetle encyklope-
dyj. Wypisy. Warszawa, 1934, „Dom Książ-
ki Polskiej”. Str. 358.

Tysiące ludzi traci wzrok

Oczy robotników w niebezpieczeństwie

Ostatnio pisma doniosły o strasznym wypadku, jaki zdarzył się w fabryce chemicznej w Łodzi, a powstał na skutek wybuchu butli z tlenem.

Rozpryskujący się płyn wypalił jednemu robotnikowi oczy, dwóch innych zaś ciężko poparzył.

Wypadków uszkodzeń oczu przy pracy jest bardzo wiele we wszystkich krajach. Dotychczas niema jeszcze dokładnej statystyki tych wypadków w całej Polsce, jednak — orietując się według danych dla Górnego Śląska — należy przypuszczać, że corocznie zdarza się u nas około tysiąca wypadków utraty wzroku oraz parokrotnie więcej wypadków cięższych uszkodzeń.

Jak jest gdzieindziej?

W Niemczech wypadki uszkodzeń oczu wyniosły ostatnio 11% ogółu wypadków przy pracy.

W Sowieciech w niektórych fabrykach przypadało na nie aż 15% wszystkich wypadków.

W Stanach Zjednoczonych zdarza się rocznie 300.000 wypadków uszkodzeń oczu przy pracy, z tego zaś 70.000 podlega odszkodowaniu na olbrzymią sumę 50 milionów dolarów rocznie.

Największą liczbę urazów oczu przy wszystkich zatrudnieniach powodują odłamki powstające przy obróbce metali, kamieni i in. przedm.

Jako zabezpieczenie oka od urazu używane są okulary ochronne, różnych typów, dostosowane do warunków pracy.

Nigdy nie należy zaniedbać pilnowania, aby robotnicy nosili okulary tam, gdzie zagraża oko choć najmniejsze niebezpieczeństwo.

Tembardziej, że ranki oka są początkowo powierzchowne, a później przez zaniedbanie wywołują zapalenie, kon-

czące się w 50% utratą częściową lub całkowitą wzroku.

Majstrowie powinni obserwować stan oczu robotników i przy najmniejszym zaczerwienieniu lub opuchnięciu odsyłać do obsługi sanitarnej dla zbadania i zapobiegnięcia chorobie oczu.

Okulary powinny mieć oprawę mocną, wygodną i odporną na działanie kwasów, niepalną i niegrzejącą się, szkła niepekające, dopasowane do stanu oka robotnika, koloru odpowiedniego do siły światła, łatwo zmieniane w razie potrzeby lub uszkodzenia. Okulary powinny być zaopatrzone numerem

porządkowym w celu uniknięcia zamiany i sprawdzenia, czy próby i dezynfekcja periodycznie zostały wykonane.

Według ankiety przeprowadzonej w 583 zakładach przemysłowych w Stanach Zjednoczonych, zatrudniających przeszło pół miliona robotników, zaszczędza się na zmniejszeniu wypadków przez noszenie okularów przy pracach niebezpiecznych około 46 milionów dolarów rocznie.

U nas straty z powodu wypadków z oczami można szacować na około 30 milionów złotych rocznie.

329.366 oficjalnych bezrobotnych

W dniu 2 b. m. zarejestrowanych było w biurach pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia 329,366 bezrobotnych.

W porównaniu z poprzednim tygodniem oznacza to spadek o 5,039 osób.

W Warszawie liczba zarejestrowanych bezrobotnych zmniejszyła się o 79 i wy-

niosła 24,256 osób. W Łodzi zanotowano wzrost ilości bezrobotnych o 314 do 21,358 osób. Większy spadek ilości zarejestrowanych bezrobotnych, gdyż o 1,696 osób, wykazuje Górny Śląsk. Liczba zarejestrowanych bezrobotnych na Śląsku wyniosła 93,250 osób. (Press).

Zasadnicze wyroki N. T. A. w sprawach ubezpieczeniowych

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał dwa zasadnicze wyroki w sprawie obowiązku ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Jeden z tych wyroków stwierdza, iż pochodzący z wyboru członkowie organów osoby prawnej podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, jeżeli są faktycznie zatrudnieni. Obojętne jest przytem, czy pobierają oni za swe czynności wynagrodzenie, czy też z jakichkolwiek pobudek pracują bezpłatnie. Osoby te mogą jednak na własne wyraźne żądanie zwolnić się od obowiązku ubezpie-

czenia, przyczem zwolnienie to następuje od 1-go dnia tego miesiąca kalendarzowego, w którym zgłoszono żądanie.

Drugi zasadniczy wyrok N. T. A. rozstrzyga, iż nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia ci pracownicy umysłowi, którzy w dniu wejścia w życie dekretu o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, a więc 1 stycznia 1928 r., mieli ukończonych 60 lat życia i pozostawali w dniu tym bez pracy, a dopiero później objęli zatrudnienie. (PRESS)

Prywatna ubezpieczalnia na wypadek choroby?

Agencja PID dowiaduje się, że władzom administracyjnym zgłoszony został do rejestracji statut pierwszej prywatnej ubezpieczalni na wypadek choroby. Akcjonariuszami tej ubezpieczalni będą lekarze, którzy korzystać będą przy nabywaniu akcji z wyłączonego prawa leczenia ubezpieczonych w towarzystwie. W zasadzie towarzystwo to obliczone jest na osoby, które nie są ubezpieczone w ustawowych ubezpieczalniach społecznych. Pierwsza pry-

watna ubezpieczalnia będzie miała poważny kapitał zakładowy w wysokości 1.060.000 zł. Zarząd prywatnej ubezpieczalni składać się będzie z lekarzy i z aptekarzy. Miesięczne składki wahać się będą w zależności od wieku ubezpieczonego od 5 — 12,50 zł.

Jak widać z powyższego, prywatna ubezpieczalnia będzie w pewnym sensie konkurencją dla Ubezpieczalni Społecznych.

Nowa afera łapówkowa w Warszawie

Onegdaj skierowana została do prokuratora sprawa przeciwko dwóm urzędnikom Miejskiego Instytutu Higieny, kontrolerom: Edwardowi Prokopowiczowi i Janowi Wołkowiczowi, którzy od kilku lat dopuszczali się nadużyć.

Obaj kontrolerzy oskarżeni są o wymuszanie łapówek. Przychodziło im to

z łatwością, gdyż kontroli Prokopowicza i Wołkowicza podlegali sprzedawcy artykułów spożywczych. Za niekontrolowanie mleka, masła i śmietany, obaj urzędnicy otrzymywali odpowiednie „wynagrodzenie” od sprzedawców.

Ta właśnie „współpraca” doprowadziła ich do ławy oskarżonych.

Z sali sądowej

Charakterystyczne oszustwo

Tadeusz Krzyszkiewicz, już dwukrotnie karany za oszustwo, podrobił odpowiednie dokumenty i rozpoczął kwestę na sztandar Związku Podoficerów Rezerwy. Pomysłowy hochstapler przez kilka miesięcy operował z powodzeniem wśród osób prywatnych, a kiedy ten teren został wyeksploatowany zwracał się do wysokich urzędników państwowych. Rzecz charakterystyczna, iż żaden z dygnitarzy nie zainteresował się bliżej kwestarzem, ale rzuciwszy okiem na podrobioną legitymację wpłacał żądane kwoty. Krzyszkiewicz posunął swą bezczelność tak daleko, że udał się

na Zamek, domagał się dopuszczenia do prywatnych apartamentów p. Prezydenta, a kiedy mu odmówiono pozostawił listę składek i pokwitowanie na 500 zł. z wyrazami przekonania, iż sumę taką otrzyma od córki p. Prezydenta, p. Wiślickiej. Oszusta zdemaskował żandarm, który otrzymawszy odeń zlecenie, zatelefonował przed wykonaniem zlecenia do Związku Podoficerów Rezerwy, gdzie poinformowano go, że w Związku Krzyszkiewicz jest nieznanym.

Ta charakterystyczna dla dzisiejszych stosunków sprawa będzie rozpatrywana dziś przez Sąd Okręgowy w Warszawie,

Ofiary zabobonu

Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpatrywał sprawę jedenastu mieszkańców wsi Podlipki w powiecie sokólskim, oskarżonych o utrudnianie akcji ratunkowej straży ogniowej sąsiedniej wsi Kuźnica w czasie pożaru zabudowań włościańskich Andrzeja Kundy i Wincentego Sroki we wsi Podlipki.

W Sądzie Okręgowym w czasie rozprawy wysunęło się podejrzenie, iż akcja oskarżonych była spowodowana niechęcią do płacenia za pomoc straży ogniowej, a także, że w interesie Kundy, który był ubezpieczony, leżało spalanie dobyteku i uzyskanie pełnej premii.

Sąd Okręgowy skazał Kundę, jako

podżegacza, na 8 miesięcy więzienia, a 10 współoskarżonych — po 6 miesięcy więzienia.

Obrońcy w skardze apelacyjnej wysunęli nową okoliczność, a mianowicie że akcja utrudniająca pracę straży ogniowej zrodziła się z zabobonu, który nie pozwala na ratowanie domostwa, jeśli je w czasie pożaru okraży kobieta z książką do nabożeństwa w ręku, a taki właśnie wypadek miał miejsce krytycznego dnia we wsi Podlipki.

Sąd Apelacyjny wyrok pierwszej instancji zatwierdził, zawieszając wykonanie kary.

Zamówienia dla „Parowozu”

Przed kilkoma dniami donosiliśmy o tragicznym położeniu, w jakim znajdują się robotnicy fabryki „PAROWÓZ”, który grozi redukcja wskutek unieruchomienia fabryki.

Wczoraj rozeszła się pogłoska, że chwiłowo fabryce nie grozi unieruchomienie, gdyż „PAROWÓZ” MA OTRZYMAĆ POWAŻNIEJSZE ZAMÓWIENIE.

Najbliższa przyszłość okaże, czy pogłoski te są prawdziwe.

Strajk w przemyśle dzianym w Łodzi

W drobnym i średnim przemyśle dzianym w Łodzi wybuchł strajk.

Wyrok śmierci w Stanisławowie

W poniedziałek rozpoczęła się przed sądem stanisławowskim kaadencja czerwca sędziów przysięgłych.

W pierwszym dniu odpowiadał Karol Łeszczak, który zamordował Teodora Książewicza i zrabował mu zł. 5.50. Łeszczak przez dwa lata ukrywał się i dopiero w lutym ujęto go w Stanisławowie.

W wyniku przeprowadzonej rozprawy sędziowie przysięgli potwierdzili główne pytanie odnośnie do winy Łeszczaka. Trybunał pod przewodnictwem wiceprezesa sądu, d-ra Cysaarsa, skazał Łeszczaka na karę śmierci przez powieszenie. Obrońca wniósł apelację.

Most w płomieniach

Katastrofa na moście pod Stanisławowem

Wczoraj zapalił się most drewniany na Bystrzycy Sołotwińskiej pod Stanisławowem, na drodze wiodącej do Halicza.

Katastrofa nastąpiła w chwili, gdy na moście znalazł się jednocześnie ciężki walec drogowy wraz z wozem na narzędzia, kilka furmanek z drzewem i kilku nastu pieszych. Pod tym ciężarem zawaliło się prześło mostu na długości 27 metrów. Cztery osoby zostały poranione. Po przewiezieniu do szpitala jedna z

nich zmarła. Na miejsce przybyła straż pożarna i pogotowie ratunkowe. Most jest drewniany kratowy, systemu reszniewskiego. (PAT.).

Czarna śmierć

W kopalni Hillebrand w Nowej Wsi zasypany został złomami węgla, oberwanego ze stropu, ładowacz Józef Nastek. Po przewiezieniu do szpitala Nastek zmarł.

Jakie prawa i obowiązki mają sublokatorzy?

W związku z licznymi zatargami, jakie powstają między lokatorami i sublokatorami, Stow. lokatorów i sublokatorów m. Warszawy przypomina najważniejsze normy prawne, regulujące prawa i obowiązki sublokatora wobec lokatora i właściciela domu.

A więc przedewszystkiem w wypadku zawarcia z sublokatorom pisemnej umowy na zgóry, ściśle określony czas, po upływie tego terminu sublokator nie korzysta z przywilejów ustawy o ochronie lokatorów i to bez względu na ilość zajmowanych pokoi.

Na wypadek nałożenia aresztu na komorne, płacone lokatorowi głównemu, sublokator obowiązany jest płacić należność właścicielowi domu. Gdy lokator nie płaci komornego i grozi eksmisja, sublokatorzy mogą płacić bezpośrednio gospodarzowi domu i jeśli suma, pobierana od sublokatorów pokrywa wysokość komornego, właściciel domu nie może

że otrzymać wyroku eksmisyjnego.

W wypadku skierowania sprawy o eksmisję przeciwko lokatorowi, sublokator, który zamieszkuje w tym lokalu najmniej 3 miesiące, może domagać się odroczenia eksmisji na przeciąg 6 miesięcy. Jeśli w sprawie przeciwko lokatorowi nie zostały pozwani sublokatorzy, wyrok sądu nie może być w stosunku do nich stosowany.

Ucieczka od monet złotych

Zaofiarowanie złota Bankowi Polskiemu przez rynek wewnętrzny, trwający nieprzerwanie od maja ub. r. przybrało w ostatnich miesiącach znacznie większe rozmiary. Podczas gdy w okresie od 31 maja do końca 1933 r. Bank Polski nabył złota za 3,3 miliony zł., to w ciągu pierwszych 5-ciu miesięcy b. r. skup złota wyniósł ok. 11 milionów zł.

Powyższe zjawisko pozostaje w związku ze znacznym ożywieniem wśród tych warstw społeczeństwa, które poprzednio — pod wpływem wydarzeń zagranicą — nabywały monety złote dla celów tezauryzacyjnych. (PAT.).

Wyjaśnienie

Przed pewnym czasem W. R. A. P. podała informację, dotyczącą p. Górzyńskiego, kierownika robót budowlanych na Filtrówie. Do notatki tej wkładał się nieścisłość. Mianowicie agencja podała, że p. Górzyński stosował wobec robotników wyższy, płacąc im po 2 zł. Otóż stwierdziliśmy, że p. Górzyński płacił ściśle według norm przewidzianych przez Fundusz Pracy. Zaznaczamy, że p. Górzyński już temi robotami nie kieruje.

Czas odnowić prenumeratę na miesiąc czerwiec

Towarzystwo Ubezpieczeń „PRZYSZŁOŚĆ”

Spółka akcyjna w Warszawie

Pod przewodnictwem p. Aleksandra Lednickiego, Prezesa Rady Nadzorczej odbyło się dnia 29-go maja 1934 roku — XIV Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Towarzystwa Ubezpieczeń „PRZYSZŁOŚĆ” Spółka Akcyjna w Warszawie.

Cyfry sprawozdawcze wskazują, że stan finansowy Towarzystwa mimo przeżywanego kryzysu jest pomyślny.

Wpływy ze składek i majątku wyniosły w 1933 r. Zł. 2.940.547.75. Stan rezerw i przeniesień składek Złotych 6.250.999.16. — Aktywa Towarzystwa wynoszące na dzień 31-go grudnia 1933 roku Zł. 9.160.651.38 ułożone są: w

nieruchomości Zł. 575.000.—, w pożyczkach hipotecznych Zł. 338.151.—, w papierach wartościowych, mających ubezpieczeństwo prawne Zł. 3.634.123.61, w pożyczkach pod zastaw polis Złotych 1.684.087.52 oraz na rachunkach instytucji kredytowych, na rachunkach korespondentów i w inwentarzu.

W pierwszych 5-ciu miesiącach bieżącego roku produkcja netto działu ubezpieczeń na życie wzrosła o 50 proc. w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, co świadczy o żywotności i rozwoju Towarzystwa mimo ciężkiej sytuacji gospodarczej.

Kronika organizacyjna

ORGANIZACJA WARSZAWSKA P.P.S. Posiedzenie Komitetu Bezrobotnych odbędzie się dziś o godz. 7 ul. Długa 21.

Posiedzenie Wydziału Agitacyjnego odbędzie się 7 b. m. o godz. 6.30 ul. Długa 21, z udziałem referentów agitacyjnych dzielnic i fabryk.

T. U. R. Posiedzenie Zarządu Warszawskiego Oddziału TUR. odbędzie się w środę, 6 czerwca o godz. 7 i pół wiecz. w lokalu TUR, ZKK pokój Nr. 40, parter.

ESPERANTYŚCI - SOCJALIŚCI. Stowarzyszenie Esperantystów Socjalistów w Polsce (SES) zawiadamia wszystkich towarzyszy stojących na gruncie ruchu klasowego, że rejestracja chcących przystąpić do stowarzyszenia trwa nadal. Wzywamy Was przeto do natychmiastowego zarejestrowania się listownie. Po nadesłaniu wpisuowego gr. 50 gotówką lub znaczkami poczt., otrzymacie dokładne informacje o działalności stowarzyszenia. Towarzysze miejscowi zechcą rejestrować się osobiście we wtorek godz. 7 — 8 wieczorem. Adres sekretariatu SES: Warszawa, Marszałkowska 81 m. 33, tow. J. Litauer.

Nagrodzeni malarze

Komisja nagród „Salonu 1934” ukończyła swe czynności.

Komisja obradowała pod przewodnictwem prof. Kazimierza Popławskiego. Uchwalono przyznać nagrody Konstantemu Laszezu, Alfredowi Karpińskiemu, St. Żurawskiemu, Ignacemu Binkasowi, Henrykowi Kunie, Tymonowi Niesiowskiemu, Aleksandrowi Rafalowskiemu, Marcinowi Kitzowi, Wacławowi Borowskiemu, Wojciechowi Weisowi, prof. Władysławowi Jarockiemu, prof. Tadeuszowi Pruszkowskiemu, Marcinowi Samlickiemu, Menaszemu Seidenbeutelowi, Teodorowi Grottowi, Władysławowi Lamowi, St. Ostoi-Chrostowskiemu, Marjanowi Krzyżanowskiemu i Czesławowi Rzepińskiemu.

Jak wynika z powyższej listy, wśród nagrodzonych znajdują się artyści z Krakowa, Warszawy, Lwowa, Wilna i Poznania.

Sprostowanie urzędowe

W związku z zamieszczeniem w Nr. 179 czasopisma „Robotnik” art. 12 maja r. b. artykułem p. t. „O sutenerstwo” na zasadzie art. 21 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 — 1919 r., poz. 186) proszę o zamieszczenie następującego sprostowania:

„Nieprawdą jest, że Ditrich Zygmunt jest wywiadowcą policji, natomiast prawdą jest, że Ditrich Zygmunt, którego sprawa odbyła się w Sądzie Okręgowym nie jest wywiadowcą policji. Wymieniony został zwolniony ze służby w policji z dniem 30 września 1925 r.

Za Komisarza Rządu
M. Szyzyłowicz, Radca.

Przed nowymi wyborami do Wydziału Robotniczego w firmie H. Cegielski w Poznaniu

Represje i terror ze strony dyrekcji

(Kor. własna).

Nie dalej, jak w miesiącu lutym r. b. odbywały się wybory do Wydziału Robotniczego na terenie f-my H. Cegielski.

Oddział III Zw. Rob. Przem. Metal. w Polsce wyborach odniósł zwycięstwo, zdobywając 8 mandatów na ogólną liczbę 10-ciu. Członkowie Wydziału Robotniczego z listy Zw. klasowego w przeciągu zaledwie 3-ch miesięcy swego urzędowania zdążyli uzyskać zafatwienie prawie, że wszystkich zaprzeczonych postulatów robotniczych, pozostawionych przez stary korupcyjny Wydział Rob. z pod znaku Z. Z. P., a w szczególności spowodowali dyrektora do uregulowania wypłat robotniczych, z którymi zalegano od 4—5 tygodni.

Po pewnym czasie (w dn. 16 kwietnia) firma, nie nasycona wyzyskiem, zapowiedziała obniżkę płac robotnikom od 10—12 proc.

Robotnicy chcą ratować się przed narzuceniem głodowych zarobków, solidarnie zaprotestowali przeciwko temu w dniu 24.IV r. b. W rezultacie doszło nawet do okupacji fabryki, albowiem dyrekcja trzymała się kurczowo przy zapowiedzianej obniżce zarobków. Dopiero w dniu 29.IV r. b. zrewidowała swoje stanowisko i zapowiedziała 5% obniżkę płac. Walka robotników zalała się w piątym dniu strajku z powodu zdrady przywódców żółtych Zwią-

nie używamy zagranicznych wód mineralnych i soli przeczyszczających, mając lepsze w Polsce! **WODA GÓRZKA MORSZYŃSKA i NATURALNA SÓL MORSZYŃSKA** są lekami w schorzeniach żołądka, jelit, wątroby i nadmiernej otyłości. Do nabycia w aptekach i składach aptecznych.

ków, jak Z. Z. P. „Polska Praca” i „Związek” Z. Z. Z. Dyrekcja, korzystając ze słabości robotników, przystąpiła do rozwiązania Wydziału Robotniczego, zwalniając wszystkich członków Wydziału Robotniczego z pracy.

Obecnie stoimy przed rozpisaniem nowych wyborów do Wydziału Robotniczego. Związek Rob. Przem. Metal. w Polsce przygotował listę kandydatów na ogólnym zgromadzeniu w dniu 24.V r. b. Wybór tych kandydatów, mających figurować na liście Zw. klasowego, jest w 80 proc. zapewniony. O tem wie również dobrze Dyrekcja, a chcąc to uniemożliwić, zabrała się do stosowania jawnego terroru i szykan wobec kandydatów Zw. klasowego; nawet posunęła się do tego, że w dniu 2 b. m. prawie wszystkim kandydatom wypowiedziała stosunek najmu pracy, przyczem jednak zapewniła, że... jeżeli kandydat zrezygnuje z kandydowania na liście Związku klasowego, to pracę ma w dalszym ciągu zapewnioną. (!!!)

Metody, stosowane przez firmy H. Cegielski są jawną prowokacją robotników, należących do Związku klasowego, którzy stanowią 3/4 wszystkich pracowników f-my H. Cegielski. Jest to pogwałcenie prawa w sposób najohydniejszy — i dziwić się należy, że stosuje je tak poważna firma, za jaką chce uchodzić Dyrekcja H. Cegielski Sp. A. w Poznaniu.

O ile wniesiona w powyższej sprawie interpelacja do Inspektoratu Pracy nie odniesie pożądanego rezultatu, jeżeli Ministerjum Opieki Społecznej nie zainteresuje się tą sprawą i nie położy kresu nadużywanemu prawu przez Dyr.

H. Cegielski, robotnicy będą musieli przystąpić sami do akcji w obronie prawa na terenie firmy Cegielski.

Fr. R.

Ilustracja... prowokacji

Konfidenci-prowokatorzy przed sądem w Chojnicach

Przed wydziałem karnym sądu okręgowego w Chojnicach toczyła się cięka rozprawa.

Na ławie oskarżonych zasiadli dwaj zawodowi złodzieje, konfidanci straży granicznej: szofer **Roman Chaliniak** i murarz **Bukowski** z Chojnic.

Oskarżenie zarzucało im, iż w celu zdobycia wysokiej nagrody naklonili

24-letniego **Jana Zięgerta** w **Parszczynie** do tajnego wyrobu spirytusu sposobem domowym. Rozprawa wykazała, że obaj oskarżeni odegrali rolę prowokatorów z chęcią zysku.

Sąd wymierzył im karę więzienia po 1 roku i grzywny w wysokości 2 tys. złotych.

Wszędzie Kondziołki...

Nowa wielka afra korupcyjna

Tym razem w Urzędzie Skarbowym w Katowicach

Nie przebrzmiały jeszcze echa afery korupcyjnej **Kondziołki** i jego kompanów w **Zywieckim urzędzie skarbowym**, gdy do wiadomości publicznej doszły głosy o innej aferze korupcyjnej na wielką skalę, tym razem w **Katowickim urzędzie skarbowym**. Szczegóły tej afery podajemy za katowicką „Polonią”:

„Na skutek wykrycia nadużyć został, jak wiadomo, zawieszony w czynnościach naczelnik III Urzędu Skarbowego **Herc**, a referent tegoż Urzędu **Matyka**, aresztowany.

Co się działo przy „urzędowaniu” **Matyki**, badają obecnie władze śledcze. Wiadomo dotychczas, że m. in. **Matyka**, w porozumieniu z **Hercem** i z pogwałceniem obowiązujących przepisów o postępowaniu egzekucyjnym, w kilkudziesięciu wypadkach licytował warszawskie przemysłowe i handlowe... potajemnie i z wolnej ręki, sprzedając je za bezcen nabywcom, placąc im oczywiście w wielu wypadkach łapówki. Działo się to nawet w kilku wypadkach wtedy, gdy orzeczeniem sądu wstrzymano przeprowadzenie egzekucji...

W Katowicach - Zależu istniała stara firma „Fabryka Maszyn Górniczych”, której właścicielem był p. **Wagner**. Fabryka ta, zatrudniająca 400 robotników, na podstawie dodatkowego wymiaru podatkowego za 1929 i 1930 r. winna była skarbowi około 90.000 zł. I za tę właśnie należność **Matyka**, w porozumieniu z **Hercem**, sprzedał cały obiekt z wolnej ręki, bez licytacji, w tajemnicy przed wierzycielem podatkowym, oraz z naruszeniem przepisu par. 80 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych, niejakemu **Różyckiemu** za... 26.000 zł, mimo, że w celu nabycia fabryki utworzyło się konsorcjum kupców warszawskich, oferujące 150.000 zł.

Wobec sprzeciwu **Wagnera** i w celu odwrócenia uwagi od popełnionych nadużyć niesumiennej uczynności zrobili na **Wagnera** doniesienie, zarzucając mu, że ukrywał różne drobne zresztą rzeczy (wartości 500 zł! np. drut i t. p.) przed zajęciem. Odnośna rozprawa, czterokrotnie odraczana, zakończyła się wyro-

kiem uniewinniającym **Wagnera**. Przeciwnie: na rozprawie tej wyszły na jaw różne nieprzyjemne dla **Hercy** i **Matyki** „sprawki”, które po części musiały się przyczynić do zdemaskowania obu urzędników.

Gdy żona p. **Wagnera** z placem udała się do urzędu z prośbą o wydanie zaświadczenia na uiszczone podatki, wtenczas referent **Matyka** zaprosił ją do osobnego pokoiku, gdzie ją, mimo gwałtownego z jej strony sprzeciwu, usiłował pocałować, a następnie oświadczył oburzonej takim postępowaniem kobiecie, że będą musieli na temat tego zaświadczenia... dodatków jeszcze pomówić. W tym celu wyznaczył jej **Matyka** spotkanie. P. **Wagnerowa** na spotkanie to jednak nie przyszła, a w dwie godziny później zjawił się sekwestator celem przeprowadzenia dodatkowego zajęcia w mieszkaniu prywatnym p.p. **Wagnerów**...

P. **Wagner**, mając obecnie pretensje do Skarbu Państwa, złożył skargę w Komisji mieszaney dla Górnego Śląska o odškodowanie.

Gorzej postąpiono z właścicielem fabryki „Silesia” w Nowej Wsi, p. **Galwasem**, którego warsztat przedstawiał wartość 3.000.000 zł. i zatrudniał 600 robotników. Fabrykę tę sprzedał **Matyka** w porozumieniu z **Hercem** za... 35 tys. zł., wskutek czego **Galwas** zaskarżył Skarb Państwa o odszkodowanie w wysokości 2.500.000 zł. Skarga ta wniesiona została jeszcze w 1932 r. W motywach skargi swej opiera się poszkodowany na tem, że sprzedawano m. in. półfabrykaty, wartości 200.000 zł. za 16.000 zł. i to w dodatku jeszcze rzeczy, niezajęte przez Urząd Skarbowy. „Licytacja” odbyła się tu w podobny sposób, jak u **Wagnera**, potajemnie i z wolnej ręki.

Podobnych samowolnych i bezprawnych licytacji odbyło się w odnośnym rejonie około 20 (tam, gdzie chodziło o większy obiekt).

Pozatem jednak przeprowadzano w kilkudziesięciu innych drobniejszych wypadkach w podobny sposób egzekucje ze szkoda dla Skarbu i osób prywat-

nych. M. in. zniszczono w brutalny sposób szewca w **Kochłowicach**, **Szebiele**, którego nieruchomość zlicytowano za 70 tys. zł.

O „bezinteresowności” naczelnika **Hercy** świadczy również fakt, że nabył on od stolarza **Fessera** w Zależu meble do kilkupokojowego mieszkania, ogólnej wartości 12.000 zł., nie zapłaciwszy do tej pory ani grosza.

W tych dniach odbyła się rozprawa sądowa przeciwko kilku sekwestratom, którzy zresztą zostali uniewinnieni przez sąd. Otóż w aktach tej sprawy znajduje się m. in. weksel z podpisem **Matyki** na 200 zł., który odebrał niejakiemu **Richterowi**. **Richter** tłumaczył się przed sądem, że weksel ten otrzymał od **Matyki**, który potrzebował 200 zł. na pokrycie „chwilowego braku” (marka) w kasie wpływów egzekucyjnych.

Nadużycia, popełniane przez **Matykę** i **Hercy**, sięgają aż do 1927 r. Jak słychać, straty Skarbu Państwa z racji tych nadużyć, są bardzo poważne. Przeprowadzane w energicznym tempie dochodzenia winny wykazać, czy prawdą jest, że Skarb Państwa wskutek manipulacji egzekucyjnych poszkodowany został podobno w wysokości około pół miliona zł., a szkody, wyrządzone płatnikom podatkowym wskutek bezprawnej (w niektórych wypadkach mimo wstrzymania egzekucji przez sąd) przeprowadzonych licytacji, sięgają kwoty przeszło 3 milionów zł.

O ile wiadomo, afra ta zatacza coraz szersze kręgi i świadczy dobitnie o tem, że niektórzy urzędnicy skarbowi nadużywali pokładanego w nich zaufania ze szkoda dla Skarbu Państwa i ogółu płatników podatkowych. Przytoczone wyżej wypadki nadużyć są częścią tego, co dotychczas ujawniono. W wielu wypadkach zresztą, w których m. in. wchodzi również w grę obawa przed ewentualną odpowiedzialnością za dawanie „wynagrodzeń” urzędnikom przez nabywców zlicytowanych obiektów, trudno będzie dociec całej prawdy o niezwykłych praktykach egzekucyjnych **Matyki** i **Hercy**.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Skrzydlate latum”.
APOLLO: „Csibi” z Fr. Gaal.
ATLANTIC: „Wybuchowa blondyna” z Jean Harlow.
ANTINEA: „Dziewczę z gór” i „Iwona”.
AMOR: „Dzwonnik z Notre Dame” i „Żona na jedną noc”.
AS: „Syn Dżungli”.
BAJKA: „Porwanie” i „Głos Pustyni”.
CASINO: „Sobowtór”.
CAPITOL: „Życie jest piękne” i „Przygoda na Lido”.

CAPITOL Marszałkowska 125
 Pocz. o 4-ej, ost. 10 wiecz.
 Annabela i Alfred Piccaver,
 w wielkim podwójnym programie
„Życie jest piękne”
 i
„Przygoda na Lido”

COLOSSEUM: „Kocha... Lubi... Szanuje...” i rewja z Ruskowskim.
COLOSSEUM MAŁE: „Szalona noc w Zoo”.
CORSO: „Wyrok życia” i rewja.
CRISTAL: „Nocny express”.
CYRK (Kino Variété): „Burzyciel” i atrakcje.
EUROPA: „Testament dr. Mabuze”.
FAMA: „Miłość bez słów” i „Precz z teściową”.
FILHARMONJA: „Paryskie szaleństwa”.
FORUM: „Tajemne noce”.
GLORIA: „Pod szubienicą”.
HELJOS: „Żółty książę”.
IKS: „Naręczona z loterii” i „Znajoma z ulicy”.
KOMETA: „Ulica” i rewja.
LOS: „Orlątko”.
LUX: „Odmet ulicy”.
MEWA: „Ekstaza” i „Syn mimowoli”.
MAJESTIC: „Symfonia życia”.

maiestic pocz. 6
 Wielka panorama dziejów
Symfonia życia
 GRAJA:
JOHN BOLES
GLORIA STUART
MASKA: „Chandu” i „Na Sybir”.

MIEJSKI: „Buster profesorem w kabarecie” i „King-Kong” (Kinoteatr dla młodzieży nieczynny do 1 września).

KINOTEATR MIEJSKI
 Pocz. seansów godz. 5.30, 8.15, 10
 W soboty i święta pocz. 4.30
PODWÓJNY PROGRAM
„PROFESOR W KABARECIE”
 Buster KEATON
„KING-KONG”
 Fay Wray
 Co środa zmiana aktualności
 P A R A M O U N T U

NOWY SPLENDID: „Skandal w Budapeszcie” i rewja.
NOWA TOMBOLA: „Maskarada miłości” i „Emma”.
OKO PRASKIE: „Ordynans” i „Concorilla”.
PROMIEN: „Dziewczę z Gór”.
PAN: „Miss Flora” z A. Ondra.

KI-NO PAN Nowy-Swiat 40
 Pocz. 4. Ost. 10
Rozkoszna
Anny Ondry
 i niezrównany komik
Lucien Barroux
 w arcywesołej komedii francuskiej
„MISS FLORA”

PALACE: „Za pieniądze” i „Precz z teściową”.
PRAGA: „Wołga” i „W pogoni za księżycem”.
PETIT TRIANON: „Zaledwie wczoraj” i „Pogromcy przestworzy”.
RIVIERA: „Wyrok morza” i „Dusze w niewoli”.
ROXY: „Pał i Patachon jako włóczęgi” i „Zamarle echo”.
SOKÓŁ: „Prywatne życie Henryka VIII” i „Kobieta - Tarzan”.
STYLLOWY: „Ołchlań życia”.
TON: „W Twoich ramionach”.
UCIECHA: „Kawalkada”.
UNJA: „Kobieta z Monte Carlo” i rewja.

Już wyszła z druku
 nakładem „ŚWIATŁA”
 praca Otto Bauera
„POWSTANIE
ROBOTNIKÓW AUSTRIACKICH”.
 Tow. Wyd. „Światło”

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Sport robotniczy

OBOZY LETNIE SPORTOWCÓW ROBOTNICZYCH. W roku bieżącym, jak i w latach ubiegłych ruchliwa organizacja sportu robotniczego urządza cały szereg obozów letnich w różnych zakątkach Rzeczypospolitej, jak na Podkarpaciu w Małopolsce Wsch., Buczowie pod Starym Samborem, w Oleszowie koło Stanisławowa, w Wielkiej Wsi i t. p. Obozy kolarskie, kajakowe, turystyczne, wędrownie i stałe wzbudzą niewątpliwie zainteresowanie licznych rzesz sportowców robotniczych i pragnących znaleźć odpoczynek i rozrywkę. — Wszelkich informacji udziela Sekretariat W. R. S. K. O. i Sekretariat Z. R. S. S., ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20, tel. 2.31-95.

MIESIĄC PROPAGANDOWY SPORTU ROBOTNICZEGO. Z. R. S. S. w dniach od 1 czerwca do 1 lipca r. b. ogłosił miesiąc propagandowy sportu robotniczego. Rozpoczęła się intensywna akcja werbunkowa robotniczych klubów sportowych. Szereg zawodów i imprez sportowych o charakterze propagandowym, popartych wytyczoną pracą przodowników sportu robotniczego, projektowane jest na terenie całej Polski.

Piłka nożna

W WARSZAWIE w zawodach o mistrzostwo klasy A WOZPN. Warszawianka pokonała zdecydowanie Orkan 6:0, wysuwając się na pierwsze miejsce w rozgrywkach. W innych meczach Skoda pokonała PZL 5:2, Świt wygrał z Barkochbą 6:1, Legja zwyciężyła rezerwę Polonii 2:0 (mecz miał charakter towarzyski z powodu nieprzybycia sędziego), a PWATT. odniósł zwycięstwo nad Orlem 3:0.

W BIELSKU odbył się mecz między wiedeńską Austrią, a reprezentacją mia-

sta, zakończony zwycięstwem drużyny wiedeńskiej 3:2 (3:0). Zawody zgromadziły przeszło 4000 widzów.

KARWIŃSKA POLONJA MISTRZEM ZUPY CIESZYŃSKIEJ. Polonja karwińska zdobyła ostatecznie tytuł mistrza zupy cieszyńskiej, bijąc w finale czeski klub AFK. Bogumin 7:1 (3:0).

Gry sportowe

W **KOSZYKÓWCE MĘSKIEJ** o mistrzostwo Warszawy AZS. wygrał z pruskim Strzelcem 36:14, Skra pokonała Makabi 35:17, a Polonja zwyciężyła Strzelca warszawskiego 35:11. W **KOSZYKÓWCE KOBIECEJ** Warszawianka wygrała z Makabi 4:3, W **SZCZYPIORNIKU** Legja wygrała z AZS. 2:5, ale mimo to zajęła dopiero 3-cie miejsce w rozgrywkach za Warszawianką i AZS.

Hippika

ZWYCIĘSTWO JEŹDZCÓW ZAGRANICZNYCH W KONKURSIE SZYBKOSCII. W 4-tym dniu międzynarodowych zawodów hipicznych rozegrano w Łazienkach międzynarodowy konkurs szybkości. Każdy jeździec musiał przebyć kilkanaście przeszkód wysokości około 1,30 m., a szerokości ok. 4,50 m. Duży sukces odniósł jeździec zagraniczny, zajmując 6 pierwszych miejsc. I-szą nagrodę zdobył Holst (Niemcy), II-gą — por. de Vallerin (Francja), III-cią — por. Brandt (Niemcy). Pierwszy z Polaków, kpt. Mrowiec, zajął 7 miejsce.

Dziś konkurs Armii Polskiej. Początek o godz. 15.

Tenis

WITTMAN MISTRZEM ESTONJI. Na międzynarodowych mistrzostwach tenisowych Estonji mistrz Warszawy, Wittman,

odniósł duży sukces, zdobywając mistrzostwo Estonji poraż drugą z rzędu. W finale Wittman pokonał Estończyka Lasna 6:1, 6:8, 8:6, 6:2.

ZAKOŃCZENIE MIĘDZYNARODOWYCH MISTRZOSTW TENISOWYCH FRANCJI. W Paryżu zakończone zostały międzynarodowe zawody tenisowe o mistrzostwo Francji. Tytuły mistrzów w poszczególnych kategoriach zdobyli następujący tenisiści: W grze pojedynczej pan Angielka Scriven obroniła swój tytuł, bijąc w finale mistrzynię świata, Amerykankę Jacobs. W grze pojedynczej panów pierwsze miejsce zajął niespodziewanie Niemiec Cramm, bijąc w finale pierwszą raketę świata, Crawford. W grze podwójnej panów zwyciężyła para francuska Borotra — Brugnon. W grze podwójnej pań mistrzostwo zdobyła para amerykańsko-francuska Ryan — Mathieu. W grze mieszanej wygrała para francuska Rosambert — Borotra.

Sporty wodne

O **MISTRZOSTWO WARSZAWY W WATERPOLO**. W pierwszym meczu o mistrzostwo Warszawy w waterpolo Delfin pokonał ZASS. w stosunku 3:2 (3:1).

Lekkoatletyka

AZS. MISTRZEM LEKKOATLETYCZNYM WARSZAWY. Po zwycięstwie nad Warszawianką AZS zdobył ostatecznie drugie mistrzostwo okręgu warszawskiego. W sezonie bieżącym jedynym groźnym przeciwnikiem akademików była Warszawianka, Polonja bowiem zrezygnowała z mistrzostw, nie mając skompletować drużyny.

Prof. Woronow hoduje nadczłowieka

Znakomity rosyjski uczyony Woronow, który zasłynął wynalezieniem przez siebie metodą odmładzania ludzi przez przeszczepianie człowiekowi małych gruczołów, oświadczył niedawno na zebra- niu naukowym, że dokonywane przez niego operacje bardzo dodatnio odbija- ją się na potomstwie tych, którzy pod- dali się operacji.

Według zapewnienia Woronowa dzie- ci zrodzone z rodziców, którzy podda- li się operacji odmładzającej wykazują niezmiernie wysokie zalety zarówno fi- zyczne, jak i duchowe, będąc ponadto wesołego i żywego usposobienia.

Enuncjacja prof. Woronowa, jakkol- wiek — według zapewnienia uczonego rosyjskiego — oparta na 2600 przepra- wadzonych doświadczeniach, spotkała się z niedowierzaniem świata naukowe- go, który wogóle do eksperymentów Woronowa odnosi się sceptycznie. Za- szedł jednak ostatnio wypadek, który w całej rozciągłości potwierdza oświad- czenie Woronowa i który każe światu wiedzy lekarskiej bardziej poważnie traktować prace i doświadczenia Wo- ronowa.

Mianowicie pewien bogaty hodowca z Brazylii poddał się w roku 1927 ope- racji odmładzającej, licząc już wtedy 53

lat. Przed operowaniem się Brazylij- czyk miał troje dzieci, które bez wyjąt- ku były słabej komplikacji i stale cho- rowały.

Dzieci te są rzącym kontrastem dwój- ga dzieci, które urodziły się hodowcy po przeprowadzeniu operacji odmładzają- cej. Dwoje tych dzieci cechuje wyjątko- we zdrowie, pomijając to, że wyróżniają się od starszego rodzeństwa niepospo- litemi zdolnościami umysłowymi.

Miejscowy lekarz, który stale leczy rodzinę hodowcy brazylijskiego, sam był niezmiernie zdziwiony tym kontra- stem i sposterzenia swoje opracował w formie memoriału, który przesłał to- warzystwu lekarskiemu w Rio de Ja- neiro.

Memoriał brazylijskiego lekarza koń- czy się następującym resumé:

„Jest moim niezłomnym przekonani- em, że Woronow wynalazkiem swoim okazał ludzkości wielką przysługę. Na podstawie moich doświadczeń i spo- strzeżeń stwierdzam, że potomstwo lu- dzi przez Woronowa odmłodzonych o- kazuje się bardzo żywotnym i stanowi zarówno pod względem fizycznym, jak i duchowym nowy typ człowieka, który upoważnia do tego, by go uważać za człowieka przyszłości, za nadczłowieka”.

Lasy w Europie

Prawie czwarta część lądu europej- skiego jest porośnięta lasami. Są jednak- że kraje w Europie, w których więcej, niż połowa przestrzeni pokryta jest la- sem. Do tych krajów zalicza się prze- dewszystkiem Finlandja, która ma 64,9 proc. terenu pokrytego lasem, oraz Szwecja z 54 proc. lasów.

Rosja, Austria, Czechosłowacja i Po- lska liczą 35 proc. przestrzeni porośnię- tej lasem. Niemcy — 25 proc., Norwe- gja — 20 proc., Danja — 7 proc., a W.

Brytania i Irlandja mają zaledwie 4,3 proc. terenów leśnych.

Najbardziej obfitującym w lasy kra- jem na świecie jest Guyana w Połud- niowej Ameryce, która jest w 98 proc. pokryta lasem. Wogóle jest Południowa Ameryka najbardziej leśnistą częścią świata.

Zupełnie pozbawione są lasów Mon- golja, Irak, Turkiestan, centralna Au- stralia i oczywiście Sahara.

Skutki czepiania się tramwaju

Zmiażdżona stopa 10 letniego chłopca

Mimo ostrzegawczych plakatów, wy- skakiwanie i wskakiwanie do tramwa- jów stanowi formalną plagę w stolicy.

Pobór

Dziś winni stawić się w Warszawie: za- mieszkali w 12 i 13 dzielnicach III komisa- rjatu P. P. w komisji poborowej Nr. 1 oraz 2) zam. w 5 i 6 dzielnicach XVI kom. — w komisji poborowej Nr. 2, 3) zam. w 2 i 3 dzielnicach XXV kom. — w komisji po- borowej Nr. 3 wreszcie 4) zam. w 15 i 16 dzielnicach VII kom. — w komisji poboro- wej Nr. 4.

Wśród za starszymi, którzy lekko- myślnie narażają się na potłuczenie i kaleczeń, chłopcy i dzieci notorycznie czepiają się tramwajów.

Wczoraj w Warszawie na pl. Mura- nowskiej, czepiający się elektrowozu Lnji „2”, uczeń, 10-letni Stanisław Le- wiński, upadł, przyczem prawa stopa dostała się pod koła przyczepnego wo- zu. Lewińskiego, który doznał zmiażdże- nia 4-ch palców prawej stopy, Pogoto- wie przewiozło chłopca do szpitala im. Karola i Marji.

WESOŁY KĄCIK

U LEKARZA.

— Radzę panu zaniechać palenia. Będzie pan zato o dwadzieścia lat dłużej żył.

— Czy to, panie doktorze, już nie jest zapóźno?

— Nigdy nie jest zapóźno porzucić pa- lenia.

— A to doskonale. W takim razie prze- stanę palić za 10 lat.

BIUROKRATA.

Do urzędu pocztowo - telegraficznego wpada interesant. Chce skreślić depesze, ale pióro nie pisze.

— Panie — zwraca się do najbliższego urzędnika — ta stalówka to chyba jeszcze z przed wojny.

Na to urzędnik flegmatycznie:

— Informacji udziela okienko Nr. 4.

WYPADEK SAMOCHODOWY.

Przez wieś pędzi w szalonym pędzie sa- mochód i przejeżdża przechodnia. Automo- bilista podnosi nieprzytomną ofiarę wypad- ku i pakuje ją do samochodu.

Wypadkowi przygląda się chłopak wiej- ski.

— Macie tu we wsi doktora?

— Mamy.

— A możecie mnie zaprowadzić do niego?

— Nie.

— Dlaczego?

— Bo właśnie ten, co leży u pana w sa- mochodzie, to doktor.

Samobójstwa

Wczoraj znów na ulicach Warszawy kilka osób usiłowało popełnić samobój- stwo. Są to:

31-l. Luyna Chmielewska, która o- truła się jodyną.

19-l. Stefania Dziegielewska, otruła się esencją octową.

15-l. Ladviga Dawychówna, służąca bez pracy, otruła się sinym kamieniem.

22-l. Roman Kaoprykowski, bez z- jęcia, otruł się kwasem octowym.

Wszystkim ofiarom zawodów życo- wych udzieliło pomocy Pogotowie.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Zachmurzenie zmienne z zanikającymi o- padami w dzielnicach południowych. Tem- peratura bez zmian. Słabe wiatry z kierun- ków północnych.

Co grają w Teatrach?

TEATR NARODOWY. Dziś komedia Scribe'a „Szklanka wody” z Cwiklińską, Pancewiczową i Leszczyńskim.

TEATR ATENEUM. Chwilowo teatr nieczynny.

TEATR LETNI. Dziś komedia muzycz- na „Domek z kart” z Malicką i Maszyń- skim.

TEATR NOWY. Dziś „Migo” Acharda, z Jarkowską i Kurnakowiczem.

TEATR POLSKI. Codziennie dramat K. H. Restworowskiego „Kalię” w reży- serji L. Schillera.

Miljon dolarów strat dziennie

Gdy w Europie tegoroczna wiosna wyróżnia się zmiennymi pogodami, to w Ameryce Północnej trwają bez prze- rwy nieustające upały. Z lazurowego nieba, na którym ani jeden obłoczek nie ukazuje się, słońce leje potoki żaru na pola, sady i ogrody, niszcząc cały tegoroczny plon pszenicy, kukurydzy, owsa, warzyw i owoców.

Rolnictwo amerykańskie oblicza, że straty spowodowane przez upały na

miljon dolarów.

Najbardziej klęską upałów dotknięte zostały stany Illinois, Iowa, Minnesota, Wisconsin i Kansas. Przeciętna tempe- ratura dzienne w wymienionych stan- ach wynosi 40 stopni Celsjusza.

Posucha ta sprawia, że ceny zbóż z dnia na dzień zwyżkują.

Gdyby do 10 czerwca spadły deszcze

w Ameryce, to w stanach, Iowa, Ne- brasca, Illinois, Indiana i Ohio udałoby się uratować jeszcze połowę zbiorów. Gdyby posucha jednak nadal trwała, klęska dotknęłaby dalsze dziesięć sta- now.

Z Winnipeg dowoszą, że klęska po- suchy dotknęła także Kanadę i że tam również należy się liczyć z nieurodza- jem. Najbardziej ucierpiał południowy Saskatchewan, gdzie, zamiast normalne- go zbioru 44 milionów buszli pszenicy, spodziewają się w tym roku zebrać naj- więcej 4 miliony buszli.

Posucha, która dotknęła Amerykę, może wywrzeć duży wpływ na kryzys światowy, gdyż przyczyni się do pod- niesienia cen pólów rolnych na rynku światowym i albo załagodzi kryzys, al- bo go jeszcze pogłębi.

Co usłyszymy w radio?

Środa 6 czerwca.

6.35 Muzyka z płyt. — 6.40 Gimnastyka. — 6.55 Muzyka z płyt. — 7.05 Dziennik Poranny. — 7.10 Muzyka z płyt. — 7.20 Chwilka pań domu. — 7.25 Program. — 7.30 Rozmaitości. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał. — 12.03 Wiadomości meteo- rologiczne. — 12.05 Przegląd Prasy. — 12.10 Fragmenty. — 13.00 Dziennik Południowy. — 13.05 Koncert. — 14.00 Wiadomości o eksporcie. — 14.05 Wiadomości gospodar- cze. — 15.00 Muzyka z płyt. — 16.00 Mu- zyka lekka. — 16.45 Listy od dzieci. — 17.00 Transm. Zawodów Konnych. — 17.15 Sonata Kreutzerowska w wyk. Gertrudy Konatowskiej i Maryli Szrajberówny. — 18.00 „Książka i wiedza”. — 18.15 Melode- klamacje. — 18.30 Transm. Zawodów Kon- nych. — 18.45 Pogadanka. — 19.00 Roz- maitości. — 19.10 Program. — 19.15 Kon- cert. — 19.50 Wiadomości sportowe. — 20.00 „Myśli wybrane”. — 20.02 Feljton aktualny. — 20.12 Uroczysta audycja. — 21.00 Transmisja z Gdyni. — 21.02 Dzien- nik Wieczorny. — 21.12 „Skrzynka rolni- cza”. — 21.22 „Wieczór Mickiewiczowski”. — 22.15 „Urzeczenie”. — 22.30 Muzyka ta- neczna. — 23.00 Komunikaty.

Czwartek, 7 czerwca.

6.35 Muzyka z płyt. — 6.40 Gimnastyka. — 6.55 Muzyka z płyt. — 7.05 Dziennik Poranny. — 7.10 Muzyka z płyt. — 7.20 Chwilka dla pań. — 7.25 Program. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał. — 12.03 Wia- domości meteorologiczne. — 12.03 Prze- gląd Prasy. — 12.10 Muzyka lekka. — 13.00 Dziennik Południowy. — 13.05 Pro- gram dla dzieci. — 13.20 Fantazje i arje operowe. — 14.00 Wiadomości o eksporcie. — 14.05 Wiadomości gospodarcze. — 16.00 Recital śpiewaczy. 16.25 Utwory fortepia- nowe. — 17.00 „Skrzynka pocztowa”. — 17.15 Audycja z cyklu „Koncerty Branden- burskie. — 18.00 Matka i dziecko. — 18.15 Transm. ze Lwowa. — 19.10 Program. — 19.15 Reportaż z Krakowa. — 19.35 Muzy- ka salonowa. — 19.50 Wiadomości sporto- we. — 20.00 „Myśli wybrane”. — 20.02 Przegląd Teatralny. — 20.12 Pieśni. — 20.50 Dziennik Wieczorny. — 21.00 Trans- misja z Gdyni. — 21.02 Kącik dla młodzie- ży wiejskiej. — 21.12 Recital skrzypcowy. — 22.00 Spór o „Ogniem i Mieczem” — wygl. mjr. Otto Laskowski. — 22.15 Muzy- ka taneczna. — 23.00 Wiadomości dla ko- munikacji lotniczej.

Z WZORAJEJ GIEŁDY

Dolar 5.27.

Berlin 206,50, Gdańsk 172,65, Belgja 123,80, Holandia 359,05, Londyn 26,74, Pa- ryż 34,94, Praga 2,04, Szwajcaria 172,25, Włochy 45,90.

DROBNE OGŁOSZENIA

TAPCZANY higieniczne, automatyczne, patentowane 3722. Komple- ty z 50 oraz nowoczesne wyroby tapicer- skie. Warunki dogodne. 5. (Dawniej Wytwórnia, Twarda 3)

Meble nowoczesne, komplety, sztuki poje- dyńcze, ceny fabryczne. Kopernika 23, podwórze. 233

Beverley Nichols

DZWON NA TRWOGĘ

Z upoważnienia autora przełożyła
z angielskiego

Wacława Komarnicka

Czekałem ze wzrastającą niecierpliwością. Czulem, że iskry muszą się spisać w redakcji „Daily Express”. Wyobrażałem sobie, jak lord Beaverbrook wyteża każdy nerw, jak przywołuje na pomoc całą swą wiedzę i wszelkie możliwe źródła. Bo przecież Bojownik Imperjum nie może pozwolić, aby „głupiec” go zwyciężył, nie da się chyba wysadzić z sio- dla bez walki.

Nareszcie listonosz zapukał. Oto co upadło na podłogę:

Stornoway House,
Cleveland Row,
St. James's.
6-go kwietnia, 1933 r.

Drogi Panie Nichols!

Dziękuję bardzo za Pański list i załączniki od Sir Normana Angella.

Kiedy napisałem, że odpowiem na jego pyta- nia, nie przypuszczałem ani przez chwilę, że otrzy- mam tak długą litanję.

Musiałbym poświęcić wiele czasu i pracy, aby od- powiedzieć na pytania, jak należy. Urzy zajętym

64)

trybie życia, jaki prowadzę, nie mam do tego sposo- bności. Jest to dla mnie zbyt wielkie zadanie.

Proszę mi wybaczyć, że nie mogę się go podjąć. Przykro mi niezmiernie, że Pan i Sir Norman Angell zadali sobie tyle trudu. Czy zechce Pan łaskawie przeprosić go w moim imieniu?

Szczerze oddany
Beaverbrook.

Ot i wszystko.

Zgadza się w zupełności, że każdy człowiek mu- siałby poświęcić „wiele czasu i pracy”, aby odpowie- dzieć na te pytania, jak należy. Mogłoby mu to za- brać tyle czasu, że bodaj zaimby ją ukończył. Im- perjum Brytańskie spotkałby los wszystkich imper- jów, a prasy drukarskie „Daily Express” jużby się rozszarpały w proch.

Jednakże, na wypadek, gdyby lord Beaverbrook, który działa znacznie szybciej od przeciętnego czło- wieka, miał wolny week-end w ciągu następnych dwu- nastu miesięcy, ogłaszam pytania Sir Normana, aby cały świat mógł się z nimi zapoznać.

Zadał je „głupiec”. Czy „hipokryta” mu odpowie?

ROZDZIAŁ XI.

Chrześcijanin na proszonym obiedzie.

W tem miejscu musimy zawołać o pomoc.

Kręci mi się trochę w głowie i wam przypuszczał- nie również. Potrzeba mi ponownego stwierdzenia wiary, ponownego rozejrzenia się w doktrynie. Zaczę- łem tę książkę od przysięgi, że nie będę walczył w żad- nych okolicznościach. Przysięgę tę zламаłem. Obec- nie, zdaje się, sam skazałem się na służbę w między- narodowej armji — na wkładanie białych pantalonów

i trucie gazem murzynów pod niebem Guatemali w in- teresach Boliwji. Straszliwa to perspektywa, ukazuje zaś nam wyraźnie, do jakiego zamętu dochodzi umysł człowieka, który w Europie dwudziestego wieku usi- łuje żyć jak gentleman i chrześcijanin.

Gentleman i Chrześcijanin! Słowa te przypominały mi o istnieniu dwóch ludzi, którzy mogliby mi dapo- móc, — dwóch ludzi o biegunowo różnych poglądach... Yeatsa Browna, Rycerza Bengalskiego, który niewąt- pliwie jest gentlemanem, i Roberta Mennella, który w swoim czasie uchylił się z pobudek ideowych od służby wojskowej (ex — conscientious objector), lecz z całą pewnością jest Chrześcijaninem. (Nie chcę przez to bynajmniej utrzymywać, że Mennell nie jest także pełnym wdzięku „gentlemanem” albo, że Yeats Brown nie jest chrześcijaninem — chociaż sądzę, iż religja jego zbliżona jest raczej do nauki Buddy, niż Chrystusa. Chodzi o to, że potrzebowałem gwałtownie pomocy, Yeats Brown zaś i Mennell wydawali się najodpowiedniejszymi ludźmi do przedyskutowania w mojej obecności sprawy z krańcowo odmiennych punktów widzenia).

Zaprosiłem więc ich obu na obiad. Obaj odpowie- dzieli, że skorzystają chętnie z zaproszenia. W ozna- czonym jednak dniu Brownowi obrzękła twarz i nie mógł przyjść. Zadzwoiłem, pytając nas, czy nie zech- cielibyśmy przyjść do niego po obiedzie na kawę. Zgo- dziliśmy się. Bardzo żał mi było twarzy Yeatsa Bro- wna, bo takie miłe twarze nie powinny puchnąć, by- łem jednak zadowolony ponieważ. Mogłem bowiem obserwować bez przeszkód pierwszego „conscientious objectora”, jakiego widziałem w życiu.

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w za- kres drukarstwa wchodzące.

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMA

**Wykonanie szybkie
i dokładne**

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr.20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczaj- nych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Warecka 7.

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.